

कीर्तिपुरको चित्रण

कीर्तिपुर सन्देश

KIRTIPUR SANDESH WEEKLY

साप्ताहिक

वर्ष ४ अंक १६ (संयुक्तांक १७०) ने. सं. ११३५ कछलागा द्वादशी बुधवा: २०७१ मंसिर ३ गते बुधवार (Nov-19, 2014) पृष्ठ १२ मूल्य रु. ५/-

admission OPEN in PLAY GROUP

**Only one
Montessori based No. 1
Pre-School
in
Kirtipur !!!**

**SHEMROCK
SIMRIK**

Int'l Pre-School
WHERE YOUNG MINDS GROW
Kirtipur, Kathmandu
Contact no: 01-4330646, 9841333526

**SHEMROCK
SIMRIK**

MONTESSORI TRAINING CENTRE
Kirtipur, Kathmandu
Ph. 01-4330646

Why Montessori Training in Shemrock Simrik ?

Trained by Experienced Teacher

Practice in standard Montessori lab

Standard Art & Craft(Rhymes & Games)

Free Piano class & rhymes

Free teaching training

Internship in Shemrock Simrik

100% Job placement

Next Class Starts from 16th Mangsir, 2071

Morning Shift
7:00 am - 9:00 am

Evening Shift
4:00 pm - 6:00 pm

नेपालको लागि आधिकारीकविक्रेता

Mobiland Electronic Pvt. Ltd

Iphone 4S (16 GB) :- Rs.43, 000/-
Iphone 4S (32 GB) :- Rs.48, 000/-
Iphone 5 (16 GB) :- Rs.60, 000/-
Iphone 5 (32 GB) :- Rs.65, 000/-
Iphone 5S (16 GB) :- Rs.75, 000/-
Iphone 5S (32 GB) :- Rs.80, 000/-
Iphone 6 (16/ 32 GB) :- **Coming Soon**

- 0% ब्याज दरमा किस्तावन्दीमा आईफोन 4S (iPhone 4S)
- पहिलो किस्ता क. १०,०००/- तिर्नुहोस्, iPhone लिएर जानुहोस्
- साथै अन्य सम्पूर्ण Home Appliances पनि किस्तावन्दीमा उपलब्ध छ ।
- Financing Partner कर्जा बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

मोविल्याण्ड इलेक्ट्रोनिक प्रा. लि.

कीर्तिपुर- १७, बाहिरी गार्ड (नेपाल) टेलिकमर्सेन्स
शाखा कार्यालय: महाराजमार्ग, नारायणगोपाल चोक
फोन नं. ४३३४२३५, ९८५११२५६७०

शिक्षक सेवा तयारी कक्षाहरु

विहान ६ र साँझ ५ बजेदेखि

प्रशिक्षकहरु

शिक्षा मन्त्रालय, शिक्षा विभाग अन्तर्गतका विज्ञ, अनुभवी तथा पुस्तक लेखकहरुबाट

शिक्षकसेवा

प्रा.वि, नि.मा.वि र मा.वि.

हाम्रा विशेषताहरु:

शिक्षा मन्त्रालय, शिक्षा विभाग, पाठ्यक्रम विकास केन्द्र, शैक्षिक जनशक्ति विकास केन्द्र, विभिन्न तालिम केन्द्र तथा विश्वविद्यालयहरुमा कार्यरत अनुभवी प्रशिक्षक, सल्लाहकार, विषयविज्ञ तथा पुस्तक लेखकहरुद्वारा कक्षा सञ्चालन ।

प्रयाप्त शिक्षण सिकाई सामग्रीहरु र श्रव्य/दृश्य कक्षाहरुको व्यवस्था ।

सम्बन्धित विज्ञहरुद्वारा प्रत्येक हप्ता परीक्षा लिइने तथा लेखनसीप विकासको लागि विशेष कक्षाहरुको व्यवस्था ।

परीक्षा सम्बन्धी नि:शुल्क विशेष परामर्शको व्यवस्था ।

दैनिक रुपमा नि:शुल्क नोटहरु दिइने र शैक्षिक सामान्यज्ञानको परिक्षा हुने ।

हरेक परीक्षाहरु शिक्षक सेवा स्तरको model मा नै लिइने । थप bonus, revision र exam facing technique सम्बन्धी कक्षाहरुको व्यवस्था ।

Valley Institute द्वारा लिइएको परीक्षाहरुमा लेखिएका कापीहरु उचित सुझाव सहित पुनः फिर्ता दिइने व्यवस्था ।

Projector/ Power Point द्वारा कक्षा सञ्चालन ।

गत वर्षको परीक्षामा सर्वाधिक विद्यार्थी पास गराउन सफल

Valley Institute

Kirtipur Ph: 01-4332509

एउटा संस्थाको सिकाइले कति फरक पर्दछ, जिन्दगीमा

A wrong decision brings REGRET

A right decision brings REWARD

बुद्धशिक्षा : दुःख र मृत्युको अन्त

— पूर्णमान महर्जन —

भगवान् बुद्धले चार असंख्य एक लाख कल्पसम्म अनेक जन्ममा पारमिता, उपपारमिता र परमत्यपारमिताहरू पूर्ण गरेर अन्तिम सिद्धार्थको जन्ममा ६ वर्षको दुश्कर चर्यापछि मध्यममार्ग अपनाएर बोधिज्ञान प्राप्त गर्नुभयो।

पछि वहाँले आफ्नो सर्वज्ञता ज्ञान चक्षुले संसारको स्वभाव धर्मको सूक्ष्मातिसूक्ष्म रुपबाट विश्लेषण र विभाजन गरी हेर्नु हुँदा नामरूप धर्मको आधारभूत तत्वहरू पृथ्वी, आपो, तेजो र वायु धातुदेखि चित्त चैतसिकरूपी नाम धर्म निरन्तर अटुट र अविच्छिन्न रुपमा उत्पत्ति र विनाशको अनित्य सांसारिक चक्रमा घुम्दै परिवर्तन हुँदै गरेको देख्नुभयो। त्यसैले यस लोकका सम्पूर्ण सजीव र निर्जीव वस्तुहरू एकघडी एक पला एक क्षण पनि स्थिर नरही उत्पत्ति र विनाशको चक्रमा निरन्तर संसरण हुँदै गरेका छन्। यसरी परिवर्तनशील संसारको क्षय व्ययको तथ्य बुझाउन बुद्धधर्ममा “ससरन्तीति संसार” भन्ने धारणा अभिव्यक्त भएको पाइन्छ।

संसारमा प्राणीको आगमनको साथसाथै उसले मरण पनि साथमा लिएर आएको हुन्छ। यस अर्थले जन्मपछि मृत्यु निश्चित र अवश्यम्भावी हो। मरणपछि कहाँ पुनर्जन्म हुन्छ भन्ने कुरा विधाताको खेल नभइ हेतु अनुसार हुने गर्दछ। काम, भव र विभव तृष्णा निर्मूल नभएसम्म अर्थात् निर्वाणको गन्तव्यमा नपुगेसम्म अनन्त रुपमा प्राणीको जन्ममरण भइरहन्छ। जन्म र मृत्यु भइरहनु भनेको दुःखको दलदलीय

भवसागरमा अटुट रुपमा फसीर हुनु हो। मानिसलाई यस प्रकारको गहिरो अपरम्पार सागरबाट पार लगाउनु अर्थात् दुःख र मृत्युको अन्त गर्नु बुद्धधर्मको लक्ष्य हो। महासुदस्सन जातकमा महासुदर्शन चक्रवर्ती राजा (बोधिसत्व)ले आफ्नो मृत्यु हुने बेला महारानीलगायत सबैलाई यसरी उपदेश गरेको कुरा उल्लेख छ।

“अनिच्चावत सङ्खारा, उप्पादवयधम्मिनो।

उप्पजित्वा निरुज्झन्ति, तेसं वुपसमो सुखो ति॥”

अर्थात् संस्कार धर्म सबै अनित्य/नाशवान हुन्। उत्पत्ति हुनु धर्मको स्वभाव हो। उत्पत्ति हुन्छ। त्यसलाई शान्त बनाउनु सुख हो।

तथागत शास्ताले पञ्च भद्रवर्गीय भिक्षुहरू कौण्डञ्ज, वप्प, भदिदय, महानाम र अस्सजिलाई प्रथम पटक धर्मदेशना या धर्मचक्र प्रवर्तन सुत्रको उपदेश गर्ने क्रममा चतुरार्य सत्यको प्रकाश पार्नु भएको थियो। वास्तवमा चतुरार्य सत्यमा पहिलो तीनवटा आर्यसत्यमा बुद्धदर्शनका कुराहरू छन् भने चौथोमा नैतिकता या दर्शनका नियम या सत्य लक्ष्य प्राप्त गर्ने मार्ग छन्।

दुःख आर्यसत्य, दुःख समुदय आर्यसत्य, दुःख निरोध आर्यसत्य र दुःख निरोधगामिनि प्रतिपदा आर्यसत्य चतुरार्य सत्य हुन्। सम्यक्सम्बुद्धले आफ्ना शिष्यहरूलाई यथार्थ ज्ञान सम्झाउनका लागि दुईवटा दृष्टिकोण अगाडि राख्नु भएको देखिन्छ।

पहिलो जीवन एउटा संघर्ष र दुःख हो। जन्मनु दुःख हो,

वृद्धवृद्धा हुनु दुःख हो, रोगी हुनु दुःख हो र मरण दुःख हो। तर इन्द्रिय सुखको जालमा परेर आफूले आफ्नो बहुमूल्य अवसर गुमाइरहेको तथ्य बिसन्ध्नु। आमाको गर्भावस्था रहेको बेलादेखि जन्मेर मृत्यु नभएसम्म जीवनमा के कति संघर्ष हुन्छ भन्ने कुरा हामीले कल्पना गर्न नसक्ने होइनन्। यथार्थमा जीवन एउटा दुःख हो। जति आफ्नो जीवनप्रति आसक्त हुन्छ, उति दुःख हुन्छ। वास्तवमा क्षणिक इन्द्रिय सुखको मोह/भ्रमले छोप्ने हुनाले जीवनको दुःख र मृत्युको सत्यलाई मानिसले आत्मसात् गर्न नसकेको मात्र हो।

महाकारुणिक शास्ताको दोश्रो दृष्टिकोण हो (मानव शरीर उत्पत्तिको साथै नष्ट भएर जाने सूक्ष्मतम कण/कलापबाट निर्मित छ। पृथ्वी, आपो (जल), तेजो (अग्नि) र वायु जस्ता चतुर्माहाभूत तत्व र वर्ण, गन्ध, रसर ओज सहायक कुराहरू सबै गरेर आठ स्वभाव तत्व मिलेपछि मात्र एउटा कलापको अस्तित्वमा आउने गर्दछ। बुद्धशिक्षा अनुसार प्रत्येक कलाप निरन्तर परिवर्तन र प्रवाहको स्थितिमा रहेका हुन्छन्। मानव शरीरमा पनि त्यसैले प्रत्येक क्षण परिवर्तन, शक्ति प्रवाहित, भनभनाहट/कम्पन अविच्छिन्न रुपमा भइरहेको हुन्छ। एउटा बटुवाले प्यास मेटाउनको लागि कुवाको होस् या अरु कुनै स्रोतको पानी होस् पिउन तयार हुन्छ। तर उसको आँखा माइक्रोस्कोप जस्तो शक्तिशाली भएको भए पानीमा रहने कीटाणुहरू उसले प्रत्यक्ष देख्ने हुनाले सो पानी पिउन उ हिचकिचाउँछ। त्यसरी नै जब मानिसले आफ्नो शरीरभित्र आणविक इकाईहरूको अटुट

घर्षण एवम् भनभनाहटको अनुभव गर्दछ अनि जब उसले आफ्नो शरीर मात्र होइन, संसार केवल धातुहरूको राश, धातुहरूको समूह, धातुहरूको संग्रह मात्र हो भनेर परमार्थ सत्य जान्दछ तब उसले दुःखको यथाभूत रूप र जीवन वास्तवमा दुःख हो भन्ने कुरा बुझ्दछ।

जीवन भौतिकवाद/चार्वाकदर्शनले भने जस्तो अवश्य होइन्। प्राणीले पुनः पुनः जन्ममरणलाई अंगालिरहेको हुन्छ। दुःखलाई आत्मसात् गरिरहेको हुन्छ। यथार्थमा जन्मेपछि जरा, व्याधि र मरणको मार्गमा अग्रसर हुनुपर्दछ नै। तृष्णाको कारणले दुःखको समुदय हुन्छ। तृष्णा निरोध नभएसम्म अनि राग, द्वेष र मोहबाट विरत नभएसम्म दुःखको निरोध सम्भव छैन। तृष्णाको निरोध भएमा उपादानको निरोध हुन्छ। उपादानको निरोध भएमा भवको निरोध हुन्छ र भवको निरोध भएमा जन्मको निरोध हुन्छ। यस सम्बन्धमा एकपटक भगवान् बुद्ध श्रावस्तीमा विहार गरिरहनु भएको रातको समयमा कुनै देवपुत्र वहाँको नजिक आएर आफ्नो शङ्का मेटाउन प्रश्न गरेको थियो।

“अन्तो जटा बहि जटा, जटाय जटिता पजा।

तं तं गोतम ! पुच्छामि, को इमं विजटये जटं॥”

अर्थात् भित्र जटा (तृष्णा/जञ्जाल) छ, बाहिर जटा छ, जटाले प्राणी जकडिएको छ, त्यसैले हे गौतम ! तपाईंसँग सोच्छु कि कसले यस जटालाई सुल्फाउन सक्दछ ? भूत, भविष्य र वर्तमानका सबै कुरा निर्वाधरूपले जान्ने समन्तचक्षु भगवान् बुद्धले प्रश्नको उत्तर

यसरी दिनु भएको उल्लेख छ। “सीले पतिट्ठाय नरो सपञ्जो, चित्तं पञ्चचभावयं।

आतापिनिपको भिक्खु, सो इमं विजटये जटं॥”

अर्थात् जो व्यक्ति प्रज्ञावान हुन्छ, वीर्यवान हुन्छ, संसारलाई भय नै भय देख्ने (भिक्षु) हुन्छ, ऊ शीलमा प्रतिष्ठित भएर समाधि र प्रज्ञाको भावना गर्दै यस जटा (तृष्णा) लाई सुल्फाउन सक्दछ। महाकारुणिक तथागतले दिपंकर बुद्धको समयमा बोधिसत्व सुमेध ऋषिको जन्ममा सम्पूर्ण देवता अनि मानव मात्रको उद्धारको लागि आफूले प्राप्त गर्न सक्ने निर्वाणलाई पनि वहाँले परित्याग गरेको थिए।

अन्तिम जन्ममा २ अति मार्गलाई छाडेर सम्यक्सम्बुद्ध हुनुभयो। वहाँले अपनाउन भएको मध्यममार्ग अर्थात् दुःख निरोधगामिनी प्रतिपदा आर्यसत्यलाई आर्य अष्टाङ्गिक मार्ग या शील, समाधि र प्रज्ञा भनिन्छ। जो सुकैले पनि मार्गमध्य श्रेष्ठ मार्ग (मगाननङ्गिको सेट्टो) को अनुसरण र अभ्यास गरेर दुःख र मृत्युको अन्त हुने गन्तव्यमा पुग्न सक्दछ, निर्वाणलाई साक्षात्कार गर्न सक्दछ। दुःख निरोधतिर लैजाने आठ आर्यमार्ग छन्।

१.सम्यक् दृष्टि— कुशल अकुशल चिन्नु र कुशल अकुशलको कारणलाई जान्नु, सम्यक् दृष्टि हो। अर्थात् दुःख र दुःखको कारण राम्ररी बुझिनु नै सम्यक् दृष्टि हो।

२. सम्यक् संकल्प — नैष्कर्म्य संकल्प, अत्यापाद संकल्प र अविहिंसा संकल्पलाई सम्यक् संकल्प भनिन्छ। अर्थात् अलोभ धर्म या त्याग धर्मरूपी भावितामयी अभ्यास कार्य द्वेष भावलाई स्थान नदिने कार्य र हिंसामय चेतनाबाट विरत हुने

संकल्पलाई सम्यक् संकल्प भनिन्छ।

३. सम्यक् वचन — झूठो बोल्ने, चुगली गर्ने, कडा वचन बोल्ने, नचाहिंदो गफ गर्ने आदिबाट अलग रहनुलाई सम्यक् वचन भनिन्छ। सुभाषित वचन बोल्नु मङ्गल हो भनी मङ्गल सुत्रमा उल्लेख गरिएको छ।

४.सम्यक् कर्मान्त— जीव हिंसा नगर्ने, चोरी नगर्ने, व्यवचार नगर्ने कार्य सम्यक् कर्मान्त हो। अकुशल कर्मबाट टाढिएर निस्वार्थी र परार्थी हुने कार्यमा उन्मुख हुनु सम्यक् कर्मान्त हो।

५.सम्यक् आजिविका — जीविकोपार्जनका लागि मंस, विष, प्राणी, मानिस (देहव्यापार), शस्त्रको व्यापार नगर्नु र शोषण, दमन, भ्रष्टाचार, अत्याचार र अन्याय नगर्नुसम्यक् आजिविका हो।

६.सम्यक् व्यायाम — उत्पन्नअकुशल कर्मलाई वृद्धि हुन नदिन प्रयत्न गर्नु, अनुत्पन्न अकुशल कर्मलाई उत्पन्न हुन नदिन प्रयत्न गर्नु, उत्पन्न कुशल कर्मलाई वृद्धि हुन दिन प्रयत्न गर्नु र अनुत्पन्न कुशल कर्मलाई उत्पन्न गर्न प्रयत्न गर्नुसम्यक् व्यायाम हो।

७.सम्यक् स्मृति— कुशल अकुशलप्रति होशियारका साथ जीवनको प्रवाहमा सजग, सतर्क एवम् सचेतभएर अगाडि बढ्नु सम्यक् स्मृति हो। जसले कायानुपश्यी, वेदनानुपश्यी, चित्तानुपश्यी र धम्मानुपश्यी भएर विहार गर्दछ, त्यसलाई सम्यक् स्मृति भनिन्छ।

८.सम्यक् समाधि— एउटै आलम्बनमा मन एकोहोरो लगाई रहनुलाई समाधि वा एकाग्रता भनिन्छ। चार स्मृतिप्रस्थान (कायानुपश्यना, वेदनानुपश्यना, चित्तानुपश्यना र धर्मानुपश्यना) समाधिका निमित्त हुन्। चित्तलाई राग, द्वेष, मोहरहित स्वच्छ पवित्र आलम्बनमा स्थीर राखी चित्तको एकाग्रता र समता कायम गर्नु सम्यक् समाधि हो।

कुनै पाप नगर्नु, कुशल कर्मको सम्पादन गर्नु र आफ्नो चित्तलाई शुद्ध गर्नु बुद्धधर्मको सार हो। वास्तवमा चित्त/मनको शुद्धता र संयमता दुःख र मृत्युलाई जित्ने आधार हो। महाकारुणिक तथागत शास्ताले औंल्याउनु भएको आर्य अष्टाङ्गिक मार्गको निरन्तर अनुसरण र अभ्यासले मात्र दुःख र मृत्युलाई जित्ने आधार मजबुत हुँदै जान्छ। यथार्थमा यसबाट र राग, द्वेष, मोह र तृष्णाबाट अलग भई अन्तमा जन्म, जरा, व्याधि र मरणबाट मुक्त हुने निर्वाणको गन्तव्यमा पुग्याउँदछ।

साई ओम जब सपोर्ट ट्रेनिङ सेन्टर

Training

- ❑ One Day General School Management and Administration ; Rs. 1000.00 /Date: 9 Marga 2071
- ❑ One Day Project Proposal Writing: Rs. 1000.00/Date: 12 Marga 2071
- ❑ One Day NGO Management Training: Rs.1000.00Date: 13 Marga 2071
- ❑ One Day Secretarial Business Administration Management Training: Rs. 1000.00Date: 27 Marga 2071
- ❑ One Day Leadership Training: Rs. 1000.00/Date: 20 Marga 2071
- ❑ Two days Advance Training of Trainers (Teacher/Facilitators): Rs. 2000.00/Date: 10-11 Marga 2071
- Duration: 10am to 5 pmFor female participants 5% discount
- If each group 5 participants then 1 parson free.

Contac Address:Akarshan Pradhan, Managing Director, LoktantrikChowk, Nayabazar, (on the way of Mangal HS School). Kirtipur-3, Kathmandu, Nepal,
Mobile: 9841 281 992/ E-mail: sostic.2068@gmail.com

कीर्तिपुर सन्देश

KIRTIPUR SANDESH WEEKLY

साप्ताहिक

वर्ष ४ अंक १६ (संयुक्तांक १७०) ने. सं. ११३५ कछलागा द्वादशी बुधवा: २०७१ मंसिर ३ गते बुधवार (Nov-19, 2014)

मूल्य रु.५/-

समानता र पहिचानको आन्दोलनका जारी राख्दै आदिवासी जनजाति महासंघ, पद्मरत्नको नेतृत्वमा रहेको मोर्चा र मधेशी र दलितको एउटै मोर्चा बनाउने तयारी

मंसिर ४ गते खबरदारीसभा, पुष ४ गते मार्चपास

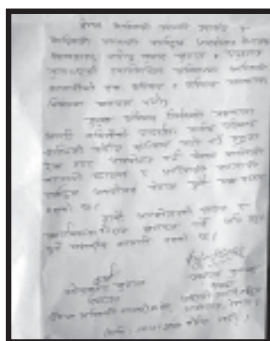
कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक/

जाती, भाषा, धर्म, संस्कृति लगायत हरेक क्षेत्रमा भइरहेको विभेदको अन्त्य गरि समानता र पहिचानको आधारमा राज्यको पुनर्संरचना माग गर्दै आन्दोलन गर्न आदिवासी जनजातिहरूको छाता संगठन नेपाल आदिवासी जनजाति महासंघ, पद्मरत्न तुलाधरको नेतृत्वमा रहेको आदिवासी जनजाति राष्ट्रिय आन्दोलन नेपाल, मधेसी र दलितहरूको एउटै मोर्चा बनाउने तयारी तिव्र रुपमा भइरहेको छ।

आफूहरूको अधिकारको लागि आन्दोलन जारी राख्दै समान माग रहेका विभिन्न मोर्चाहरूबीच एउटै मोर्चा बनाउनका लागि पद्मरत्न तुलाधरको नेतृत्वमा रहेको आदिवासी जनजाति राष्ट्रिय आन्दोलन नेपालले वार्ता

र सम्वादलाई पनि जारी राखेको छ।

यसै बीच नेपाल आदिवासी जनजाति महासंघले मंसिर ४ गते पहिचान सहितको संघीयता विरोधीहरूलाई खबरदारी गर्न राजधानीमा खबरदारी सभा गर्ने भएको छ। सो सभामा तुलाधर सहित विभिन्न मोर्चाका नेताहरूले समेत सम्बोधन गर्ने कार्यक्रम रहेको छ। प्रज्ञा भवनमा सो खबरदारी सभा गर्न लागेको हो। यसै बीच जातीय पहिचान सहितको संघीयताका लागि आन्दोलन गर्न पद्मरत्न तुलाधरको नेतृत्वमा गठित राष्ट्रिय आन्दोलन समिति र नेपाल आदिवासी जनजाति महासंघबीच संयुक्त आन्दोलन गर्ने सहमति भएको छ। आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघ फोनिजको पहलमा सोमवार

महासंघ अध्यक्ष नागेंद्र कुमाल र राष्ट्रिय आन्दोलनका अध्यक्ष तुलाधरबीच भएको वार्ताबाट संयुक्त रुपमा आन्दोलनमा जाने सहमति भएको फोनिज अध्यक्ष डण्ड गुरुङले जनाएका छन्। कुमाल र तुलाधरले हस्ताक्षर गर को संयुक्त वक्तव्यमा जातीय पहिचान सहितको संघीय संविधान जारी गर्ने मुद्दामा एक भएर आन्दोलन गर्ने सहमति भएको उल्लेख छ। आन्दोलनको स्वरुप

र कार्यक्रमबारे थप छलफल गर्ने संयुक्त वक्तव्यमा जनाइएको छ। त्यसै गरि आदिवासी जनजाति राष्ट्रिय आन्दोलन नेपालले मंसिर १५ गतेबाट प्रादेशीक स्तरको सभा देशभरी नै गर्ने निर्णय गरेको छ। हालै बसेको सो आन्दोलनको बैठकले देशभरी नै सभा गर्ने निर्णय गरेको हो। त्यसै गरि पुष ४ गते राजधानीको माइतीघरमण्डलाबाट नयाँ बानेश्वरस्थित संविधानसभा भवन सम्म मार्चपास गर्ने समेत

निर्णय गरेको छ। मंसिर ४ गते सम्मको पहिलो चरणको कार्यक्रम पछि दोस्रो चरणको आन्दोलनमा बन्द सम्मको कार्यक्रम गर्ने र अनिश्चितकालीन आमहडताल सम्म पनि गर्ने विषयमा छलफल भइरहेको थाहा भएको छ।

यसै बीच आदिवासी जनजाति र मधेसी बुद्धिजीवीले नेपाली कांग्रेस र नेकपा (एमाले) ले संघीयताको खाकालाई बहुमतले पारित गर्ने षडयन्त्र

गर्न लागेको भन्दै त्यस विरुद्ध संयुक्त आन्दोलन गर्ने निर्णय गरेको छ। सहमति जारी गरि एको विज्ञप्तिमा आदिवासी जनजाति र मधेसी बुद्धिजीवीका तर्फबाट गोश मण्डल, मल्ल के सुन्दर, परशुराम तामाङ, सुरेश आले मगर, जय निशान्त, कपिलदेव मिश्र, रवि ठाकुर, सुनिलरञ्जन सिंह, मंगलसिद्धि मानन्धर लगायतले हस्ताक्षर गरेका छन्।

Rarahil Memorial School

Hurry up !!

Admission open in Playgroup

Limited seats are available

Admission forms are available in School

Contact For Admission

4330121, 4331248, 4331248

Features

- Well-trained teachers
- Child centered teaching and learning
- Fun learning
- Hygienic and homely environment
- Dance, music, and sports classes
- Health care facilities
- Free transportation facilities

ADMISSION OPEN !

IN
CREATIVE ACADEMY
for

PLAY GROUP
for the session 2071.

ADMISSION FORMS ARE
AVAILABLE IN SCHOOL OFFICE

For Details contact
Creative Academy
Naya Bazar, Kirtipur
Phone : 4334123, 4336107

कानुनी सल्लाहकार
शानबहादुर महर्जन
प्रकाशक
नजरराम महर्जन
(९८४१४०१०७७)
सम्पादक
श्रीकृष्ण महर्जन
प्रबन्धक
निरजमान सिंह
http://kirtipursandesh.blogspot.com

व्यवस्थापन
भरत महर्जन
वेबसाइट व्यवस्थापन
राज श्रेष्ठ
प्रेस: शर्मीला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाण्डौ
कार्यालय: निखासी टोल: कीर्तिपुर नपा-३
फोन नं.: ४३३३००७
kirtipur_sandesh@live.com
http://kirtipursandesh.blogspot.com

काठमाण्डौ जि. प्र. का दर्ता नं. २११ -२०६७/०६८

सम्पादकीय

संवैधानिक समितिको कार्यक्षेत्रको सवालमा विवाद

डा. बाबुराम भट्टराईको नेतृत्वमा रहेको संविधानसभाले बनाएको संवैधानिक राजनीतिक संवाद तथा सहमति समितिको कार्यक्षेत्रको सवालमा विवाद भई पछिल्लो समयमा सहमतिको राजनीतिमा असर हुदै आएको छ । सत्तारूढ दल नेपाली कांग्रेस र एमालेका नेताहरुले केहि समय अधिसम्म पनि एकीकृत माओवादीका नेता डा. बाबुराम भट्टराईले संवैधानिक समितिमा नेतृत्व गर्दै अत्यन्तै राम्रो काम गर्दै आएको कुरा सार्वजनिक रुपमा नै बताउदै आएका थिए । एकीकृत माओवादीका अध्यक्ष प्रचण्डको तुलनामा डा. भट्टराई संविधान निर्माणको सवालमा गम्भीर भई लागि परेको भनी सत्तारूढ दलका नेताहरुले प्रशंसा गर्दै आएका थिए ।

संवैधानिक समितिमा जब सत्तारूढ दलको तर्फबाट भौगोलिक आधारमा ७ प्रदेश सहितको संघीयतामा जाने सहितको प्रस्ताव गरे त्यसपछि सभापति डा. बाबुराम भट्टराईले आफ्नो समितिमा मतदान गर्न नसकिने र अल्पमत बहुमत गरि प्रस्ताव संविधानसभामा पठाउने हो भने पनि दलहरुबीच सहमति गर्नुपर्ने कुरा उठाउना साथै कांग्रेस र एमालेका नेताहरुले सभापति पदवाटै हटाउने समेत चेतावनी दिन थालेका छन् ।

बास्तवमा संवैधानिक राजनीतिक संवाद तथा सहमति समितिको क्याम्पस के हो भनी नेताहरुले नबुझेको अवश्य पनि होइन होला । सो समितिको काम भनेको राजनीतिक दलहरुबीच सहमति गर्ने र सम्वाद गर्ने मूल्य कार्य हो । अरु प्रक्रियामा जाने हो भने पनि दलहरुबीच सहमतिको आवश्यकता हुन्छ भन्ने कुरा बुझेतापनि समितिका सभापति डा. भट्टराईलाई हटाउने र नयाँ सभापति बनाउने खेलमा लाग्नुको अर्थ समयमै संविधान निर्माण नगर्ना हुने अर्को षडयन्त्र हुन सक्ने संभावना रहेको छ ।

गजल शौरभ शाक्यया

गजल-३३

छ वबले स्वले हानं छक लय् वल जिके
छ यरे धाःबले मतिनाया फय् वल जिके ।

यक्वः दिं लिपा छ खंबले थथे ताल जितः
मतिनाया स्वां अथें अथें त्वय् वल जिके ।

वा छ व जि हानं छक कूलिचिने यःकथं
छ न्त्यःने दयेवं मतिना गय् वल जिके ।

जितः ताः छ आः गुवसं वनिमखु तंचाया
ख्यूं नुगः छ खनाः निभाः थें त्वय् वल जिके ।

लुमन जितः हानं वहे गजल छ खनेवं स्वले
वा हाले हानं छक वहे गजल लय् वल जिके ।

—सरवकुमार महर्जन—
कीर्तिपुर

स्थानीय निकायमा जनप्रतिनिधि नभएको अवस्थामा जनताको गुनासो रायसुझाव लिन नगरपालिका अनुदान सञ्चालन कार्यविधि २०६७ ले स्थानीय निकाय यानि कि नगरपालिकाले अनिवार्य सार्वजनिक सुनुवाई गर्नु पर्दछ । त्यति मात्र हैन आजभोलि फन वर्षको दुईपटक सार्वजनिक सुनुवाई गर्नु पर्दछ भन्ने स्पष्ट निर्देशन भए पनि सार्वजनिक सुनुवाई नगर्ने धेरै नगरपालिकाहरु रहेका छन् । कीर्तिपुर नगर पालिकामा पनि यही कार्तिक २४ गते दोस्रो सार्वजनिक सुनुवाई कार्यक्रम नगरपालिका कार्यालय भवनमा सम्पन्न भएको छ ।

सार्वजनिक सुनुवाई कार्यक्रम भइरहँदाखेरि त्यसको औचित्यमाथि धेरै सहभागीहरुले प्रश्न उठाए । सार्वजनिक सुनुवाईको आवश्यकता सहभागी हरूको चाहना, सहभागीहरुको विकास निर्माणप्रति आफ्ना धारणा, विकास निर्माणमा भएका कमिकमजोरी, नगरपालिकाले दिइरहेका प्रशासनिक सेवा, सिफारिस, लिइरहेका सेवाशुल्क, कर, कीर्तिपुर नगरपालिकाले गर्नु पर्ने समन्वय, सम्पर्क, जनतासँगको सहकार्य, सरकारी तथा गैरसरकारी संघसस्थाहरु सँगको सहकार्य आदि के कस्तो छ ? २०६२/०६३ को

जनक्रान्तिले स्थापित लोकतन्त्र गणतन्त्रको मूल्यमान्यता, सहभागी र समावेशी तथा समानताका आधारमा गर्नुपर्ने थुप्रै काम तथा कर्तव्य स्थानीय निकायले निभाएका छन् कि छैनन् आदि जनता आफै सहभागी भई आफुलाई लागेका कुरा राख्नको लागि सार्वजनिक सुनुवाईको व्यवस्था गरेको हुनु पर्दछ । तर पनि यसको औचित्यमाथिको प्रश्न उठ्नु भनेको कीर्तिपुर नगर पालिकामा यसको प्रयोगको कमी र जनचेतनाको कमी नै मान्नु पर्दछ ।

जसरी सेवाग्राहीले आफ्नो आवश्यकताको आधारमा नगर पालिकामा विभिन्न सेवा लिन जान्छन् । त्यसवेला कीर्तिपुर नगर पालिकाले कसरी सेवा दिने गर ेका छन् । वडावडाका जनताले आफ्नो विकास निर्माणका लागि के कस्तो योजना माग गर्दछन् र कार्यन्वयन गर्ने गरेका छन् त्यहाँ के कस्तो समस्या भोग्नु परेका छन् । विकास निर्माणका आधारमा नगरपालिकाले गर्नु पर्ने समानुपातिक विकास भएका छन् कि छैनन् । कुनै व्यक्ति केन्द्रित, ठाउँकेन्द्रित वा आवश्यकताका आधारमा भन्दा दबावको आधार मा अनावश्यक ठाउँहरुमा काम भइ रहेका छन् कि आदि समिक्षा गर्ने ठाउँ सार्वजनिक सुनुवाई हो । यो सार्वजनिक सुनुवाई भएको वा नभएको आधारमा सर कारले मुल्याङ्कन गर्ने त छुदैछ जनताले पनि नगरपालिकाको कामको मुल्याङ्कन गर्ने ठाउँ हुनु पर्दछ ।

त्यसैले यो सार्वजनिक सुनुवाई हरेक आर्थिक वर्षमा दुईपटक गर्नु पर्दछ । एक, आर्थिक वर्षको लागि योजना माग गर्ने वेला र अर्को आर्थिक वर्षमा काम सम्पन्न भएपछि । यसोभए मात्र जनताको सुनुवाई नगर पालिकाले गरेको मानिन्छ । यस सार्वजनिक सुनुवाई कार्यक्रमलाई अब निरन्तरता दिनु पर्दछ । जनताको सुनुवाई सुन्न नचाहेनेले यो सार्वजनिक सुनुवाई गर्ने आँट पनि गर्न सक्दैनन् । आँट नगर्नेहरुले जनताको सार्वजनिक सुनुवाई पनि गरेका छैनन् ।

यही कार्तिक २४ गते भएको दोस्रो सार्वजनिक सुनुवाईको केही समिक्षा गर्ने जमर्को गरेको छु । यसको राम्रो पक्ष र नराम्रो पक्ष के लाग्यो भनेर केही विचार विमर्श पनि गर्नु पर्दछ ।

राम्रो पक्ष

१. सार्वजनिक सुनुवाई आयोजना गर्नु नै राम्रो पक्ष हो ।
२. जनताको गुनासो सुनी तत्तत् विषयमा जिम्मेवार व्यक्तिहरुबाट जवाफ दिलाउनु ।
३. नगरपालिकाले गर्नु पर्ने गुनासोको टिप्पोट र आगामी दिनमा गर्नु पर्ने सुधारलाई प्राथमिकतामा राख्नु ।
४. नगरपालिकाले गर्नु पर्ने सहयोग, समन्वय, सहभागी, लगानी के कस्तो भएको छ थाहा पाउनु ।
५. नगरपालिकामा क्रियाशिल सरकारी तथा गैरसरकारी संघसस्थाहरुको पनि मुल्याङ्कन गर्न पाउनु ।

६. वडा तथा नगर पालिकाले आगामी दिनमा योजना राख्नु, कार्यन्वयन गर्न तथा अन्य नीति तथा कार्यक्रम राख्नु सहयोग पाउनु ।

७. भएका कमिकमजोरी हटाउन प्रेरणा पाउनु ।

८. लक्षित कार्यक्रम तथा सहभागीमुलक, समावेशी तथा समानताका आधारमा भयो या भएन मुल्याङ्कन गर्न पाउनु ।

नराम्रो पक्ष

१. स्थानीय स्वायत्त शासन २०५५, स्थानीय स्वायत्त शासन नियमावली २०५६, नगरपालिका अनुदान संचालन कार्यविधि २०६७ लगायत समय समयमा जारी हुने निर्देशन जनताको पहुँचमा नहुनु थाहा वा राजनीतिक दलका स्थानीय नेताहरुले अध्ययन गरी जनतालाई सुसुचित नगर्नु ।

२. सार्वजनिक सुनुवाईको औचित्य नबुझ्नु वा सहभागी भइ आफ्नो हकप्रति सचेतना नहुनु ।

३. सार्वजनिक कामप्रति नैराशिता हुनु ।

४. आवश्यकताको आधार मा भन्दा आफ्नो लागि प्राथमिकता दिनु ।

५. समानुपाटितक विकासमा जोड नहुनु ।

६. लक्षित वर्गले आफ्नो आवाज शशक्त राख्न नसक्नु ।

७. विकास निर्माणमा विशेष गरी सडक, खानेपानी, ढल निकास, कृषि, कृषिसडक आदिमा पहिचान गरी नगरस्तरीय योजनामा कमी हुनु र त्यसको छरिएको बस्तिले ध्यान नदिनु

माथि जान खोज्छन् राजनेताहरु

माननिय ६०१ सभासदहरु
भर्खर वामे सदै होलान
नत्र यो देश यसरी किन
जताहेर उतै लठालिग

एक पटकको समय खेर गयो
राष्ट्रको रकम अरबौं स्वाहा
फेरि यस्तै अलमल भैरहे
फेरि अरबौं स्वाहा पक्का

नेताहरु सबै आपसमा
विचारमा सधैं हानाहान
आ-आफ्ना स्वार्थकै लागि
एकले अर्कोको खुट्टा तानातन

गाई भैंसीका गोठालाहरु
आ-आफ्ना वस्तु तह लगाउन
नरकटको लठ्ठी प्रयोग गर्छन
हाम्रा नेताहरु तह लगाउन के गर्ने ?

सम्माननिय महामहिम राष्ट्रप्रमुख
अधिकार विहिन भएर होला
जे जस्तो रमीता देखाए पनि
तुलु तुलु हेरि बस्न बाध्य

तपाईंको कविता, लेख तथा विज्ञापन प्रकाशित गर्नका
लागि सम्पर्क गर्नुहोला कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक

kirtipur_sandesh@live.com
http://kirtipursandesh.blogspot.com

कवि राम महर्जन
नगाउँ, कीनपा-१६

यसमा वहांको पनि दोष छैन
दलिय प्रणाली यस्तै हो
एकले अर्कोको खुट्टा तान्दै
माथि जान खोज्छन राज नेताहरु

वातावरण संरक्षण समाजलाई सेमिग्रेसन बिन हस्तान्तरण

कीर्तिपुर सन्देश/
कीर्तिपुर नगरपालिकाको वडा नं.९,१०,११ र १२ वडामा वातावरण संरक्षणको लागि फोहरमैला सम्बन्धि काम गर्दै आएको वातावरण संरक्षण समाजलाई सेमिग्रेसन बिन हस्तान्तरण गरिएको छ।

गत कार्तिक २८ गते शुक्रवार सेतो गुराँस बालबाटिकाको हलमा भएको एक कार्यक्रममा नेपाल सरकार फोहरमैला व्यवस्थापन प्राविधिक सहयोग केन्द्रबाट सेमिग्रेसन बिन हस्तान्तरण गरिएको थियो। वातावरण संरक्षण समाजका अध्यक्ष शंकर

डंगोलको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि फोहरमैला व्यवस्थापन प्राविधिक सहयोग केन्द्रका कार्यकारी निर्देशक डा. सुमित्रा अमात्यले विशेष अतिथि की.न.पा.का प्रतिनिधि बरिष्ठ लेखा अधिकृत सानुबाबु परियारलाई हस्तान्तरण गर्नु भएको थियो।

सानुबाबु परियारले समाजका अध्यक्ष शंकर डंगोललाई हस्तान्तरण गर्नुभयो। उक्त कार्यक्रममा अतिथिहरुमा ऋक्षम प्रतिनिधि नविन विकास महर्जन, कानूनी सल्लाहकार दिपेन्द्र बहादुर ओलीको साथै योगेश शाक्यको

पनि उपस्थिति रहेका थिए। वातावरण संरक्षण समाजका प्रबन्धक सरवकुमार महर्जनले स्वागत मन्तव्यको साथै वातावरण समाजको हालसम्मको प्रगति विवरण प्रस्तुत गर्नु भएको थियो।

प्रमुख अतिथि डा. सुमित्रा अमात्यले पाँगा महिला वचत अन्तर्गत संचालित कम्पोष्ट मल उत्पादन गर्नु नेपालको पहिलो र एकमात्र कम्पोष्ट मल उत्पादन केन्द्र भएको उल्लेख गर्नु हुँदै यसबाट महिलाहरुको आर्थिक विकासमा ठूलो योगदान पुऱ्याउने आशा व्यक्त गर्नु भयो।

आर्थिक सक्षमता नभैकन कुनै काम दिगो हुँदैन। नेपाल सरकारको तर्फबाट महिलाहरुको यस कार्यक्रमलाई सक्दो सहयोग गर्दै जाने बचनबद्धता पनि प्रकट गर्नुभयो।

कीर्तिपुर नगरपालिकाका बरिष्ठ लेखा अधिकृत सानुबाबु परियारले नगरपालिका गठन गर्नाको पहिलो उद्देश्य नै फोहर मैला व्यवस्थित गर्नु हो भन्नु हुँदै वातावरण संरक्षण समाजले पाँगालाई फोहर मुक्त गर्ने

अभियान चलाइएकोमा खुसी व्यक्त गर्नु हुँदै की.न.पा.ले पनि सक्दो सहयोग गर्ने वचन दिनुभयो। साथै उहाँले कम्पोष्ट मल उत्पादन गर्न भवन बनाउनको लागि नगरपालिकाले आर्थिक सहयोग गरेको पनि स्मरण गराउनु भयो।

अर्का अतिथि यो गेश शाक्यले फोहरमैलाको काम भनेको केवल महिलाको मात्र होइन, पुरुषले पनि यसमा सघाउनु पर्नेमा जोड दिनुभयो।

कानूनी सल्लाहकार दिपेन्द्रबहादुर ओलीले फोहरमैला व्यवस्थित गर्नु चुनौतिको काम हो।

चुनौतिको सामना गर्न एकताबद्ध हुनुपर्छ। एकता नै बल हो। अहिले प्राप्त सहयोगलाई दिगो बनाउनु पर्नेमा जोड दिनुभयो।

सभापतिको आसनबाट अध्यक्ष शंकर डंगोलले सबैलाई धन्यवाद दिनु हुँदै यस्तो सहयोग निरन्तर प्राप्त भैरहने आशा व्यक्त गर्नु हुँदै सभा विसर्जन गर्नुभयो। कार्यक्रम चन्द्रमाया महर्जनले संचालन गर्नु भएको थियो।

नेपाली कांग्रेसको रक्तदान

जनआन्दोलन २०४६ को सर्वोच्च कमाण्डर गणेशमान सिंहको शतवार्षिकी मनाउने कार्यक्रम अन्तरगत नेपाली कांग्रेस कीर्तिपुर नगरसमितिले गत कार्तिक २९ गते रक्तदान कार्यक्रमको आयोजना गरी मनाईयो। नेपाली कांग्रेस कीर्तिपुर नगरसमितिका सभापति कृष्णमान डंगोलको सभापतित्वमा भएको उद्घाटन कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि सभासद राजन के.सी.ले गणेशमान सिंहको तस्वीर मा माल्यार्पण गरी शुभारम्भ गरिएको थियो। मन्तव्यको क्रममा सभासद राजन के.सी.ले “नेपाली कांग्रेस पार्टी माघ ८ गते नै संविधान जारी गर्न हरतरहले लागि रहेको बताउनु हुँदै कीर्तिपुरको इज्जत बेचेर आफूले कुनै किसिमको अनैतिक काम नगर्ने वचनबद्धत व्यक्त गर्नुभयो।

नेपाली कांग्रेस कीर्तिपुर नगरसमितिका सचिव मिन प्रकाश महर्जनले संचालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा ने.का. क्षेत्र नं. १० का क्षेत्रिय सभापति राजकुमार नर्कमि नेपालको राजनीतिमा गणेशमान सिंहको योगदानको चर्चा गर्नु हुँदै अहिलेको संक्रमण कालिन अवस्थामा निर्धारित समयमा संविधान जारी गर्न सर्वोच्च नेता गणेशमान सिंहको नीति र विचारको खाँचो रहेको औल्याउनु भयो। उद्घाटन कार्यक्रमपछि रक्तदान सुरु गर्न नगरउपसचिव दिपक राज पाण्डेलाई प्रमुख अतिथि सभासद राजन के.सी.ले रगत राख्ने थैली हस्तान्तरण गर्नु भै शुभारम्भ गर्नु भएको थियो। उक्त रक्तदान कार्यक्रममा महिला ३५ र पुरुष ४० जना गरी ७५ जनाले रक्तदान गर्नु भएको थियो।

छैठौँ साधारण सभाको सूचना

यस संस्थाको मिति २०७१ साल कार्तिक २१ गतेका दिन बसेको संचालक समितिको ६३औँ बैठकबाट निर्णय भए बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७०/७१ सालको छैठौँ साधारण सभा निम्न लिखित मिति र स्थानमा हुने निर्णय भएकोले सम्पूर्ण शेयरधनी सदस्यज्यूहरुमा उपस्थित हुनको लागि हार्दिक जानकारी गराउँदछौँ।

साधारण सभा हुने स्थान

मिति: २०७१ मंसिर ६ गते शनिवार

समय: ८:०० बजे विहान

(सहकारी कार्यालय ढोकासिमा भेला हुने)

स्थान: फर्पिङ पावरहाउस।

शुभसेवा बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

ढोकासी, पाँगा कीर्तिपुर-९

स्वराज कृषि सहकारीको

अत्यन्त जरुरी सूचना

यस संस्थाका शेयर सदस्य महानुभावहरुलाई यस आर्थिक वर्ष २०७१/०७२ को यहि आउँदो मंसिर महिनाको मसान्तसम्म कम्तिमा २५० शेयर कित्ता अर्थात् कम्तिमा २५,०००/को शेयर खरीद गर्नु हुन हार्दिक अनुरोध गरिन्छ।

स्वराज कृषि सहकारी संस्था लि.

टाउनप्लानिंग, नयाँबजार कीर्तिपुर-१७

फोन नं. ४३३०७५५

व्यावसायिक शिक्षा तथा तालिम अभिवृद्धि परियोजना

सुविधानगर, काठमाडौं एक परिचय

सीपयुक्त तथा रोजगारोन्मुख जनशक्तिको आपूर्ति बढाउन गुणस्तरीय तालिमको पहुँच बृद्धि गर्न र नेपालमा प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र तालिम पद्धतिलाई सुदृढ बनाउने उद्देश्यका साथ विश्व बैङ्कको आर्थिक सहयोगमा नेपाल सरकारबाट २०६८ साल श्रावण १ गतेबाट यो परियोजना सुरु भएको हो। परियोजनाको अवधि जुलाई २०११ देखि अक्टोबर २०१५ सम्म रहेको छ। परियोजनाले सुविधाविहिन युवा समूह खासगरी गरिब, पिछ्छिडिएको क्षेत्रमा बस्ने समुदाय, महिला, दलित, अति सीमान्तकृत तथा सीमान्तकृत र अपाङ्गता भएको समूहलाई लक्षित गर्दै परियोजना अवधिमा करिब ७५,००० युवाहरूलाई लाभान्वित गराउने छ।

व्यावसायिक शिक्षा तथा तालिम अभिवृद्धि परियोजनाको मुख्य कार्यहरू

– प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिमसँग सम्बन्धित विद्यमान कार्यक्रमलाई सहयोग पुर्याउन कार्य अन्तर्गत गुणस्तरको सनिश्चितता गर्ने, परीक्षा प्रणाली सम्बन्धन प्रणाली र तालिम व्यवस्थापन सूचन प्रणालीलाई व्यवस्थित गर्न सहयोग गर्ने,

– ५,००० सीप परीक्षक र ३५० सीप परीक्षण व्यवस्थापकका लागि तालिम प्रदान गर्ने,

– १०० मुख्य प्रशिक्षक र १५०० प्रशिक्षकहरूलाई तालिम प्रदान गर्ने,

– प्राविधि प्रवेशिका र डिप्लोमा तहको पाठ्यक्रम परिमार्जन गर्ने,

– सरकारी, सामुदायिक र एनेक्स संस्थाहरूका लागि जोडकोष र सरकारी, सामुदायिक, एनेक्स र प्राइभेट संस्थाहरूका लागि कार्यसम्पादन अनुदान वितरण गर्ने।

– डिप्लोमा तथा टिएसएलसि अध्ययन गर्नका लागि ४००० जना विद्यार्थीहरूलाई छात्रवृत्तिको व्यवस्था गर्ने।

– १०,००० जना युवाहरूलाई भौचरमा आधारित र ३७,५०० जना तथा नतिजामा आधारित गरी कुल ४७,५०० जना युवाहरूलाई छोटो अवधिको तालिम प्रदान गर्ने,

– १७,००० जना युवाहरूलाई अनौपचारिकरूपमा प्राप्त सीपको सीप परीक्षण गर्ने,

– श्रमबजार सूचना प्रणालीको स्थापना गर्ने।

परियोजनासम्बन्धी अन्य जानकारीको लागि

EVENT परियोजना सचिवालय

फोन नं. ०१-४११७७५, ४१११८५६

फ्याक्स नं. ०१-४११७५५०

टोल फ्री नं. १६६००१६७७७

Website: www.event.gov.np

Email : info@event.gov.np

काठमाडौं, बागबजारमा अवस्थित “काठमाडौं न्यूरो सेन्टर एण्ड पोलीक्लिनिक” (स्नायू तथा नशा रोग उपचार केन्द्र)

द्वारा संचालित “कीर्तिपुर न्यूरो सेन्टर एण्ड क्लिनिक”

को उद्घाटन कार्यक्रममा यहाँको उपस्थितिको

लागि हार्दिक अनुरोध गर्दछौं।

नोट: सो दिन निःशुल्क स्वास्थ्य शिविर पनि संचालन

हुनेछ

मिति : २०७१ मंसिर ६ गते शनिवार

समय: बिहान ७:००–११:०० बजेसम्म

स्थान: बसपार्क, धोकासी, पाँगा कीर्तिपुर-९

श्री अनिल महर्जन

व्यवस्थापक

मो.नं. ९८५१०७१९८०

डा. प्रवीण श्रेष्ठ

अध्यक्ष

पहिचान र समावेशिताको सन्दर्भमा यस

युगको अवतार दशौं अवतार

डा. कविताराम श्रेष्ठ

हिन्दुशास्त्रहरूमा विरोधाभास छन् भन्नु भन्दा पनि हिमवतखण्डमा हुर्केका विभिन्न धर्म र संस्कृतिका मान्यताहरू हिन्दुशास्त्रहरूमा संरक्षित छन् भन्न सही हुन्छ। हिन्दु एउटा धर्म होइन, हिन्दु संस्कृति भन्दा यसको सही अर्थ लाग्छ। हिन्दु संस्कृतिमा हिमालय दक्षिणका समस्त भू भागमा हजारौं वर्षदेखि बसोबास गर्दै आएका ककेसियन, अस्ट्रोलेड, मंगोलोइड र निग्रोइडस जातिका धेरै खाले आप्रवासी र आदिवासिहरूले आफ्ना फरक संस्कृति सम्बर्धन गरे। कोही प्रकृति पूजक रिग्वैदिक आर्य, कोही हिंसापूर्ण यज्ञ गर्ने ब्राम्हणधर्मावलम्बी आर्य, कोही मनुस्मृतिवादी वर्णाश्रम धर्म मान्ने, कोही गाईलाई माता मान्ने र गाइको वदर्थन गर्ने बृश्निवंशीर वैष्णव। त्यस्तै यिनमा धेरै थरिका आदिवासीहरू पनि थिए, जस्तै हिंसा नगर्ने श्वेताश्वर उपनिषद्वादी शैव, लिङ्गा पूजा गर्ने लिंगायत, पशुपति (किरातेश्वर) मान्ने किराँत, हिंसापूर्ण भोग दिने शाक्त, वर्णाश्रम नमान्ने शैव, योग साधना गर्ने योगी, नाङ्गै हिँड्ने नागा, मान्छेको खप्परमा खाना खाने अघोरी, घर बार छोड्ने सन्यासी, रासलीला गर्ने कृष्ण प्रणायमि, पूजामा माछा मासु मद्य मूद्रा मैथुन आदि पञ्चमकर चलाउने शाक्त र तान्त्रिक, आर्य होस् वा अनार्य कोही पारलौकिक शक्तिलाई पूज्ने कोही नपूज्ने भौतिकवादी थिए। आर्यहरू त यज्ञ मात्र गर्थे अनार्यहरू आफ्ना विधि गर्दा कोही संख फुत्थे, कोही दयाग्री ठटाउँथे, कोही घन्टो बजाउँथे, कोही नदी पूजा गर्थे, कोही ढुंगा त कोही रख पूज्दथे। यिनमा बहुपति र बहुपत्नी राख्ने दुवै समुदाय थिए, शहरमा बस्ने र बनमा बस्ने दुवै थिए।

यी अनेकन समुदायले आफ्ना शास्त्र र दर्शनहरू विकास गरे। बुद्धको समयमा आइपुग्दा, चार वेद, वेदाङ्ग, उपवेद, अनेक ब्राम्हण, ६४ कला, उपनिषद्, आस्तिक र नास्तिक दर्शन। रामायण र गीता समेत महाभारत दर्शन आदि ग्रन्थ तयार भैसकेको थियो, अनेक श्रुति र दन्त्यकथा पनि जनमानसमा थिए। मतान्तरनमा झडप हुन्थ्यो तथापि सहिष्णुता बढ्थ्यो र सबै खाले ग्रन्थहरू समान रूपमा

समाजमा प्रचारप्रसारमा आइरहेका थिए। त्यसैले आज हामी थरिथरि का एक अर्कामा नभित्रने वा विरोधाभास लाग्ने ग्रन्थहरू पाउँछौं। यत्रो महासागर जनतासामू आउँदा जनता दिक्कतमा थिए। कुन सही कुन बेसही, कुन मान्ने कुन नमान्ने ठूलो अन्यौल थियो।

यी सबै आजभन्दा ५००० वर्षदेखि यस भूमिमा एका अर्कामा विग्रह गर्दै मिल्दै रसमायोजित गर्दै सिर्जना भएका ऐतिहासिक अनुमोल नीधि थिए। आजभन्दा २६०० वर्ष यता आइपुग्दा यस अन्यौलबाट मुक्ति दिन बुद्धले पारलौकिक शक्तिलाई पूज्ने समस्त ग्रन्थहरूलाई अविद्या घोषणा गर्दै मानविय आचरणसम्मत सरल लौकिक धर्म दिए। यो धर्म सामान्य जनताको लागि बोध्य, अनुष्ठान गर्न सजिलो, सार्थक र खर्चहीन भएको हुँदा जनप्रिय बन्यो। अन्दाजी ५०० वर्षमा परलोकमा विश्वास गर्ने हिन्दु संस्कृतिले यसमा प्रवेश पायो र यसभित्र अनेक समुदाय उन्नत भयो। त्यसैले यस धर्ममा पनि धेरै ग्रन्थहरू विकसित भए। बुद्ध धर्मले १००० वर्षसम्म हिमवत खण्डमा राज गर्‍यो। यसै अवधिमा एशियाभर का देशहरूमा यसले प्रसार पायो। आजभन्दा १६०० वर्ष अघितिर आउँदा भारतवर्षमा हिन्दु राष्ट्रवादी गुप्त साम्राज्य खडा भयो र गुप्तराजाहरू (समुद्रगुप्त समेत) ले समस्त छरिएका उपरोक्त शास्त्रहरूको संकलन, समायोजन, अद्यावधिकरण र सम्पादन गरी विभिन्न समुदायका अलगअलग पुराण र ग्रन्थहरू प्रकाशमा ल्याए। ती पुराणहरूमा पुराना कथाहरूका साथै त्यस अवधिसम्मका कुराहरू अद्यावधिक गरिएको हुँदा महावीर, बुद्ध, इशु ख्रिस्ट समेत गरी तत्कालिन राजवंशको समेत उल्लेख छ।

पुराणहरू लेख्दा सम्बन्धित सम्प्रदायले आफ्नो वर्चस्व राख्न आफू वा आफ्ना देवलाई माथि राखेर रचना गरेको पाइन्छ। त्यसैले कतै विष्णु त कतै शिव र कतै शक्ति त कतै गणेश आदि ठूला देव मानिएका विरोधाभासहरू पाइन्छन्। गुप्तराजा हिन्दु र राष्ट्रवादी भए पनि बौद्ध र जैन धर्मका शिक्षालाई अति सम्मान गर्थे र उनिहरू अतिनै सहिष्णु थिए त्यसैले दशवतारमा बुद्धलाई समेत समेटे।

हिन्दु संस्कृतिको यो पुनर्जागरण थियो। यसपछि यसले संगठित रूप लियो। यसले हिमालय दक्षिणदेखि कन्याकुमारिसम्मका

समस्त संस्कृतिलाई एकसाथ यथा पहिचान दिँदै सहिष्णुतापूर्ण ढंगमा समेट्यो र यसले व्याप्ति पायो। हिन्दु संस्कृतिमा अतिनै विरोधाभासपूर्ण सांस्कृतिक तत्वहरू हुँदाहुँदै पनि सबैलाई इश्वरीय तत्वपहिचान दिँदै आदर गरियो। त्यसैले मणिमाणिक्य लाउने देव र जंगली गहना लाउने शिवजी उत्तिनै एकै ठाउँमा पुजिन्छन्। २१ पल्ट क्षत्रीहरूको संहार गर्ने बाहुन परशुराम र परशुरामलाई नै परास्त गर्ने क्षेत्री रामचन्द्र र वेदैलाई नमान्ने बुद्धसमेतलाई पालनकर्ता अवतार पुरुषहरूको रूपमा पहिचान गरिएका छन्।

हिन्दु संस्कृतिको सहिष्णुता संसारभरमा उल्लेख्य र उच्च छ। यसमा खलल ल्याउने पहिलो त पुरातनवादी ब्राम्हणहरू थिए। यी ब्राम्हणहरू उबेला हिंसक यज्ञका पुरोहित थिए। यज्ञ कसरी संचालन गर्ने भन्ने सम्बन्धमा ब्राम्हण ग्रन्थमा लेखिएको छ। यसमा जति ठूलो पशुको होम गरियो उति ठूलो पुण्य प्राप्ति हुने कुरा समावेश छ। सबभन्दा ठूलो प्राप्ति नरमेधबाट हुने र त्यस पछि घोडा गाई आदि गरी पन्छी बलिको लहरक्रम छ। कृष्णको समयमा कृष्णजीले अहिंसक यज्ञको विधि र गोवर्द्धनको अभियान उन्नत गरे। त्यसैले पुराणहरूले उनलाई क्षत्रीय भए पनि अवतार पुरुष बनाए। त्यसो त उनिभन्दा पहिले रामचन्द्रले ब्राम्हणहरूको वर्चस्वलाई दमन गरी विभिन्न सामाजिक मर्यादाहरूका आदर्शलाई धार्मिक संस्थापन गरेर उनी पहिलो क्षेत्रीय अवतार पुरुष बनाइएका हुन्।

दशौंमा पशुबली दिन ठिक कि बेठिक भन्ने सम्बन्धमा धेरै पहिलेदेखि विवाद चल्दै आइरहेको छ। पछि पनि चल्ता तर कुरा के भने यज्ञमा हिंसा गर्ने र नगर्ने पनि दुवै हिन्दु शास्त्रहरूमै उन्नत मान्यता हो। तर उनमा जे भए पनि गुप्त राजाको भैं सहिष्णुतापूर्ण समावेशता हामीमा हुनु आवश्यक छ।

पुनर्जागृत हिन्दु समावेशी थियो। सबैको पहिचानलाई विरोधाभासपूर्ण देखिँदा देखिँदै पनि उत्तिकै मान्यतासाथ संस्थागत गरिएको छ। आजको आवश्यकता त्यही हो। ५००० हजार वर्ष पहिले कृष्ण र २६०० वर्ष पहिले बुद्ध, २३०० वर्ष पहिले अशोक अनि १६०० वर्ष पहिले गुप्ता राजाहरूले सहिष्णुतापूर्ण उदारता देखाए। जसको कारण हिन्दु संस्कृतिभित्र जति नै धार्मिक सम्प्रदाय भए पनि बाँकी १० पेजमा

विकल्प सहकारीको चौधौं साधारण सभा सम्पन्न

कीर्तिपुर सन्देश

कीर्तिपुरमा सम्भवतः सबैभन्दा बढी संख्या शेयर सदस्य रहेको विकल्प सहकारी संस्थाको चौधौं साधारण सभा गत कार्तिक २९ गते भक्तपुरको सूर्य विनायकमा सम्पन्न भयो।

विकल्प सहकारी संस्थाका अध्यक्ष अशोक भन्सारीको सभापतित्वमा सम्पन्न उक्त कार्यक्रमको प्रमुख अतिथि सभासद श्याम श्रेष्ठ विशेष अतिथि पूर्व राज्यमन्त्री शशी श्रेष्ठ हुनुहुन्थ्यो।

संस्थाका सचिव निर्मला भण्डारीले संचालन गर्नु भएको उद्घाटन सत्रमा स्वागत मन्तव्य उपाध्यक्ष प्रदिप महर्जनले दिनु भएको थियो।

प्रमुख अतिथि श्याम श्रेष्ठले नयाँ संविधान निर्माणको सन्दर्भमा नेपालको राजनीतिमा भइरहेका विविध गतिविधि एवं राजनीतिक पार्टीहरूको भूमिकाको वस्तुगत अवस्थाको बारेमा जानकारी दिनु भएको थियो।

अहिलेको अवस्थामा राजनीतिक दलहरू आ आफ्नो अडानमा यथावत रहेको कारण लै न सहमति हुन नसकिरहेको समेत प्रमुख अतिथि सभासद श्याम श्रेष्ठले बताउनु भयो। सोक कार्यक्रममा

विशेष अतिथि पूर्व राज्य मन्त्री शशी श्रेष्ठले महिला अधिकार सम्बन्धी जानकारी दिनु हुँदै बढी महिला शेयर सदस्य रहेको विकल्पले महिला सम्बन्धी कुनै कार्यक्रम संचालन गरेमा आफ्नो पूर्ण समर्थन र सहयोग रहने बताउनु भयो।

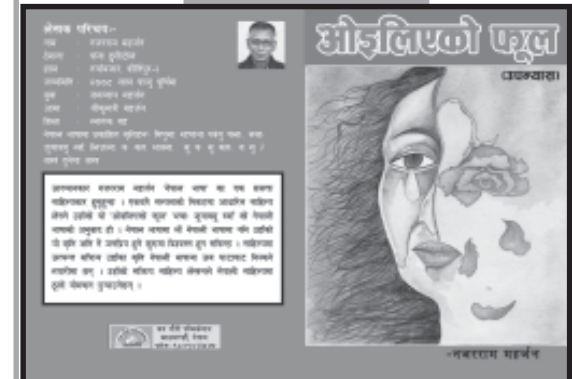
उद्घाटन पछि भएको बन्दसत्रमा कोषाध्यक्ष शंकर आचार्यले आर्थिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्नु भएको थियो।

विकल्प सहकारी संस्थाका अध्यक्ष अशोक भन्सारीले वार्षिक प्रतिवेदन पेश गर्ने क्रममा २०५५ सालमा ४५ जना सहकर्मीहरूले दैनिक २ रुपैयाँ बचन गर्ने कार्यबाट शुरु भएको सहकारी २०५७ सालमा जिल्ला सहकारी कार्यालयमा दर्ता भएको सहकारीको अहिले ७४० जना शेयर सदस्य पुगेको जानकारी दिनु भयो।

जसको कुल शेयर पुँजी ४७ लाख ६७ हजार २०० रुपैयाँ पुगेको बताउनु भयो।

उहाँले आर्थिक कारोबारको सम्बन्धमा निक्षेपतर्फ रु १,९५,४४,८५३/ संकलन भएको, कर्जा तर्फ रु. १,७९,९३,८८१/ कर्जा प्रवाह भई आम्दानी रु.४२,७०,१४४/ नाफा आर्जन गर्न सफल रहेको जानकारी दिनुभयो।

अब कीर्तिपुर बजारमा

कीर्तिपुरका उपन्यासकार

नजरराम महर्जनको

उपन्यास

ओइलिएको फूल

अब कीर्तिपुरमा

आफ्नोप्रति सुरक्षित गर्नुहोला

स्वेच्छिक परामर्श तथा परीक्षण र हाम्रो भूमिका

—स्वेच्छिक परामर्श र परीक्षण सेवाहरूको उपलब्धता र फाइदा बारेमा समूदाय र आफ्ना साथीहरूमा जानकारी गराउने।

—एच.आई.भी र एड्स भएर बाँचिरहेकाहरूका लागि सहयोगी समूहको रूपमा जानकारी/ सूचनाहरू प्रवाह गर्ने।

—स्थानीयस्तरका स्वास्थ्य प्रदायकहरू र सामाजिक कार्यकर्ताहरूसँग स्वेच्छिक परामर्श र परीक्षणका विषयमा छलफल गरी सेवालाई समर्थन गर्न अनुरोध गर्ने।

—हेयभाव र भेदभाव घटाउन युवा समूह र दौतरी शिक्षकको परिचालन गर्ने।

—यदि आफ्ना कोही साथीहरू जोखिम पूर्ण व्यवहारमा संलग्न भएका पाइएमा सकारात्मक व्यवहार परिवर्तनमा संलग्न भएका पाइएमा सकारात्मक व्यवहार परिवर्तनका लागि स्वेच्छिक परामर्श सेवाका लागि पठाउने।

—आफ्नो टोलछिमेक र समुदायमा एड्स भइसकेका लागि गरिने स्याहार तथा सहयोग सेवाहरूप्रति सचेत रही सक्दो सहयोग गर्ने।

—जोखिमपूर्ण व्यवहारहरूबारे बाबु-आमा, अभिभावक र परिवारसमक्ष छलफल चलाउने।

—स्थानीयस्तरका सामुदायिक संस्था, क्लब, स्कूल र आमा समूहसँग सामुहिक रूपमा एच.आई.भी र एड्स रोकथाम परामर्श र परीक्षण सम्बन्धी चेतना जगाउने किसिमका क्रियाकलापहरू गर्ने।

नेपाल सरकार

स्वास्थ्य तथा जनसंचार मन्त्रालय

राष्ट्रिय एड्स तथा यौन रोग नियन्त्रण केन्द्र

टेकु, काठमाडौं

फोन नं. ४२६१६५३, ४२५८२१९, फ्याक्स : ९७७-१-४२६१४०६

आगामी आ.ब. २०७२/०७३ मा सामाजिक सुरक्षा भत्ता प्राप्त

गर्नका लागि दरखास्त दिने सम्बन्धि

कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालयको

सूचना

नेपाल सरकारबाट स्वीकृत सामाजिक सुरक्षा कार्यक्रम सञ्चालन कार्यविधि, २०६९ बमोजिम सामाजिक सुरक्षा भत्ता प्राप्त गर्न सक्ने लक्षित वर्गका नागरिकहरूले आ.ब. २०७२/०७३ मा भत्ता प्राप्त गर्नका लागि सम्बन्धित वडा कार्यालयमा २०७१ मार्ग १५ गतेभित्र तपसिल बमोजिम उमेर पुगि सकेका व्यक्तिहरूले २ प्रति पासपोर्ट साईजको फोटो र नेपाली नागरिकता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि संलग्न गरि रीतपूर्वक दरखास्त दिनुहुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

हाल सामाजिक सुरक्षा भत्ता पाइरहेका नागरिकहरूले समेत उक्त मिति भित्र दरखास्त दिई आफ्नो नाम नवीकरण गर्नु पर्नेछ। उक्त मिति भित्र दरखास्त दिई दर्ता तथा नवीकरण नगर्नेहरूले २०७२ श्रावण १ गतेदेखि भत्ता प्राप्त गर्न नसक्ने व्यहोरा समेत यसै सूचना मार्फत जानकारी गराइएको छ।

तपसिल:

१. जेष्ठ नागरिक भत्ताका लागि २०७२ असारमसान्त सम्ममा ७० वर्ष उमेर पूरा भएको हुनु पर्नेछ। (दलित नागरिकहरूका लागि ६० वर्ष उमेर पूरा भएको हुनु पर्नेछ।

२. एकल महिला भत्ताका लागि २०७२ असारमसान्त सम्ममा ६० वर्ष उमेर पूरा भएको हुनु पर्नेछ। विधवा महिलाको हकमा उमेरको हदबन्दी लागु हुने छैन।

३. विधवा महिलाहरूले पतिको मृत्यु दर्ता प्रमाण पत्रको प्रतिलिपि र नाता प्रमाण पत्रको प्रतिलिपि समेत पेश गर्नु पर्नेछ।

४. अविवाहित वा सम्बन्ध विच्छेद भएका एकल महिलाहरूको हकमा सो संग सम्बन्धित कागजातहरू पेश गर्नु पर्ने छ।

५. पुर्ण अशक्त भत्ताका लागि जन्म दर्ता प्रमाणपत्र वा नागरिकता प्रमाण पत्रको प्रतिलिपि र पूर्ण अपाङ्गता परिचय पत्रको प्रतिलिपि पेश गर्नु पर्नेछ।

६. बाल संरक्षण अनुदानका लागि दलित परिवारका ५ वर्ष मुनिका बालबालिकाहरूको जन्म दर्ता प्र.प.को प्रतिलिपि, बालबालिका र अभिभावकको २/२ प्रति फोटो राख्नु पर्नेछ।

कीर्तिपुर नगरपालिका, देबढोका, कीर्तिपुर

नविन महर्जन

सार्क राष्ट्रमा सबभन्दा बढी शक्तिशाली राष्ट्र भारत हो । भारतले औद्योगिक व्यापारी एवं इलेक्ट्रोनिक्समा समेत ठूलो फड्को मारिसकेका छन् । एसियामा समेत चीन पछि अर्को शक्तिशाली राष्ट्रको रूपमा विकस भैराखेको छ । सो क्रममा खेलकुदलाई पनि लिन सकिन्छ ।

केहि वर्ष यता खेलकुदलाई पनि लिन सकिन्छ । केहि वर्ष यता खेलकुद क्षेत्रलाई विकास गर्न भारतीय सरकारको साथ साथै नीजि क्षेत्रले पनि त्यतिकै योगदान गरेको देखिन्छ ।

विशेष गरी क्रिकेट, फुटबल, कबड्डी, व्याडमिन्टन एवं टेनीस लगायत खेलमा व्यवसायिक लिग खेलको शुरुवात गरेपछि भारतीय खेलकुदमा ठूलो प्रगति हुँदै रोमान्चकता समेत बृद्धि भएको छ । क्रिकेटमा इण्डियन प्रिमियर लीगको प्रारम्भ पछि धेरै युवा खेलाडिहरूको स्तर विकास भई

नयाँ खेलाडिहरू उत्पादन भए । भारतीय क्रिकेटमा पुरानाहरूको बाहुल्य कम हुँदै गयो । निकै स्तरीय खेलाडिहरूको उपस्थिति देखियो ।

व्यावसायिकरणको कारणले नै टेनिस व्याडमिन्टन र अन्तर्राष्ट्रिय सफलता हात पार्यो । विश्वस्तरमा खेलकुदको आयोजना नीजि क्षेत्रले त्यतिकै सहयोगी भूमिकाको कारण भारतीय खेलकुदले निकै ठूलो छलाङ्ग मार्ने क्रम जारी रहेको छ । भारतीय सञ्चार माध्यमले आफ्नो राष्ट्रमा भएको खेलकुदको प्रशारण व्यापक रूपमा गर्ने भएकोले यसको प्रवर्द्धन विश्वव्यापी हुन पुग्यो ।

विभिन्न राज्यहरूको टिमलाई सहभागिता गराई त्यसमा अन्तर्राष्ट्रिय खेलाडीहरू पर्नु हुने साथै आफ्नो देशको पनि न्यूनतम खेलाडीहरू राख्नै पर्ने भएकोले आफ्नो खेलाडीहरूको स्तर बृद्धि अवश्य हुने भयो । जस्तो अहिले फुटबलको इण्डियन सुपर लिग खेल भैराखेको छ जुन खेलमा ८ वटा टिमले सहभागिता जनाइराखेका

छन् । उक्त प्रतियोगिता आफ्नो होम ग्राउण्ड र विपक्षको होम ग्राउण्डमा गरी २/२ पल्ट खेलिनु पर्ने छन् अर्थात् डबल लिग प्रणालीको रूपमा खेलाई र खेको छ अहिलेसम्म १ चक्कर खेल खेलेसकेका छन् । यस प्रतियोगितामा फुटबलमा लेजेण्ड प्रिमियर एवं अहिलेका नयाँ खेलाडीहरू समेत सहभागिता जनाई राखेका छन् ।

जसमा प्रत्येक खेलमा कम्तीमा ४ जना भारतीय खेलाडी अनिवार्य राख्नु पर्ने प्रावधान रहेको छ । जस्तै गर्दा यी खेलाडीहरूले निकै ठूलो अनुभव हात पार्न सकिन्छ । जसले गर्दा यही क्रममा केही वर्ष निरन्तर दिन सके क्रिकेटमा जस्तै ठूलो फड्को अवश्य मार्ने छन् । यस फुटबल टिमको निमित्त भारतीय बलिउड कलाकारहरूले सो टिममा लगानी गरी आफूसमेत उपस्थिति हुने हुँदा अभि दर्शकहरूमा नयाँ रोमान्च भर्न सफल भएको छ ।

भारतीय चर्चित कलाकारहरू, खेलाडीहरू र

उद्योगपतिहरूले यी टिमहरूमा आफ्नो समर्थन जनाइराखेको छ ।

यो पक्ष खेलकुदको विकासको लागि चालेको राम्रो कदमको रूपमा लिन सकिन्छ । त्यसैगरी कबड्डी खेललाई पनि त्यतिकै प्रवर्द्धन गरेको छ जस्तै गर्दा गत सम्पन्न एसियाली खेलकुदमा सफलता हात पार्न सजिलो भयो ।

यसरी व्यावसायिकरणले भारतीय खेलकुदलाई निकै

अगाडी बढाइराखेको देखिन्छ । जस्मा सरकारदेखि सम्पूर्ण भारतीय नीजि कम्पनी र व्यक्ति समेत लागेको देखिन्छ ।

तर हाम्रो नेपालमा सबैभन्दा जिम्मेवार रहेको खेलकुद मन्त्रालय, राखेप ओलम्पिक कटिहरू बीच सधैं शित युद्ध विस्तारै यो क्रम विभिन्न संघ संस्थामा समेत हुँदै आएको छ । जस्तो अखिल नेपाल फुटबल संघमा आर्थिक अनियमितता, नेपाल क्रिकेट

संघमा त्यस्तै, एथ्लेटिक्समा त्यस्तै मार्शल आर्टसमा उस्तै । यस्तो तरिकाले नेपाली खेलकुदको विकास कहिले, नयाँ कार्ययोजना कहिले ? यी कुरामा छिटो भन्दा छिटो अन्तर क्रिया गर्नु जरुरी भैसकेको छ । भारतबाट नराम्रा सबै कुरा सिक्ने उनीहरूले अपनाइएको र हाम्रो पक्षलाई हामीले किन नसिक्ने, खेलकुदमा अपनाइएको नीति हामीले केहि प्रतिशतमा भए पनि किन नअँगाल्ने ?

‘सम्पदा संरक्षण – हाम्रो पहिचान’

कीर्तिपुर गाइड एसोशियसन

पर्यटन सूचना केन्द्र

चिथु, कीर्तिपुर फोन ४३३९८९७

इमेल : kirtipurguide098@gmail.com

उपभोक्ता बचत बजार प्रतिक्षा गर्नुहोस्

विस्तृत जानकारीको लागि
बाघभैरव इलेक्ट्रिक हाउस, कीर्तिपुर

पाँगा दोवाटो, कीर्तिपुर सपिड कम्पलेक्स

9851178574 / 9803822153

ताल तन्त्र आर्टस एण्ड म्यूजिक एकेडेमीमा सम्पर्क राखी
योग्य एवं व्यवसायीक कलाकार बनौ

गायन/ हार्मानियम : संगीत प्रवीण श्रीकृष्ण श्रेष्ठ र विश्व नेपाली (+ २ तथा इलाहाबादबाट शास्त्रीय संगीतमा परीक्षा दिनेहरूको लागि पनि)

गीतार : सन्तोष महर्जन र मनोज महर्जन

तबला/ मादल / D-Jembe: दिलिप किपू राजेन्द्र महर्जन र प्रवेश महर्जन

बासुरी: रमन महर्जन, महेश महर्जन

आर्टस् : सावित्री महर्जन र उमेश महर्जन

सारंगी : श्याम नेपाली र प्रिन्स नेपाली

नृत्य : देवेन्द्र महर्जन

Violin (भ्वाइलिन) : योगेश डगोरिया

हाम्रा विशेषताहरू

- दक्ष एवं अनुभवी प्रशिक्षकहरूबाट सैद्धान्तिक र व्यवहारिक ज्ञान दिइने
- बालबालिकाको लागि विशेष कक्षाहरू
- संगीत, नृत्यका प्रशिक्षकहरू उत्पादन गरिने

सम्पर्क समय : विहान ७ बजेदेखि बेलुका ७ बजेसम्म

सम्पर्क : ताल तन्त्र आर्टस् एण्ड म्यूजिक एकेडेमी

कीर्तिपुर-१७, नयाँबजार (सिभिल बैंकको अगाडि सिसा पसलको माथि)

फोन: ९८५१००७४०५, ९८५१०४५४८६, ९८६००८२४९२

Binod Maharjan
9841369552, 9808644666

बि.आर्ट्स

B. Arts

Nayabazar, Kirtipur-17

Banner, Flex Board
Glows/ Signboard
Sticker Cutting & Printing
Screen/ Rubber Printing
Self-ink Stamp
PVC(ID)/ Visiting Card
Printing Support

Nayabazar, Kirtipur
4335491, @b_arts@yahoo.com

सोनेलाल साह

B.A.M.S.Final phase
आयुर्वेद क्याम्पस, कीर्तिपुर

मधुमेहलाई अंग्रेजीमा Diabetes Mellitus तथा नेपालीमा मधुमेह भनिने रोगलाई सुगर अथवा चिनीको रोग पनि भन्ने गर्दछन्।

मानव शरीरले ग्लूकोजबाट शक्ति प्राप्त गर्दछ। भात, माड, चिनी आदि पचिसकेर ग्लूकोज बन्दछ र रगतमा पुग्दछ। रगतको यो ग्लूकोज Pancreas बाट निस्कने हार्मोन इन्सुलिनको मदतले शरीरका कोशिकाहरू (सेल्स) मा प्रवेश गर्दछ उर्जा उत्पन्न गर्दछ। कुनै कारणबाट इन्सुलिनको मात्रा अथवा यसको प्रभावमा कमी हुनगई शरीरका कोशिकाहरूले ग्लूकोजको मात्रा अत्यधिक भई मृगौला भएर पिशाव मार्फत बाहिर निस्कन्छ। यस्तो अवस्थालाई मधुमेह भनिन्छ। यो स्थितिमा शरीरल आफूसँग विद्यमान प्रोटीन अथवा चिल्लो पदार्थ बोसोबाट शक्ति प्राप्त गर्दछ र रोगी दुब्लो र कमजोर भएर जान्छ।

दीर्घकालीन रूपमा ग्लूकोजको मात्रा रगतमा बढिरह्यो भने शरीरका विभिन्न भागहरू आँखामा मोतिबिन्दु तथा रेटिनोप्याथी, मृगौलामा नेफ्रोप्याथी र मुटु, गिदी स्नायु मांशपेशी तथा शरीरका विभिन्न अङ्गहरूमा विकार देखा पर्दछन्। घाउहरू छिटो निको नहुने, हात खुट्टाका भागहरू कृहिने तथा पक्षाघात जस्ता जटिलताहरू पनि देखापर्दछन्।

मधुमेह निको पार्न नसकिने तर नियन्त्रण गर्न सकिने रोग हो। खाद्य नियन्त्रण, औषधि र नियमित व्यायाम र अनुशासनको माध्यमद्वारा यसलाई

मधुमेह र स्वास्थ्य

नियन्त्रणमा राख्न सकिन्छ र जीवनभरि यो पद्धति अपनाए मधुमेहको रोगीले भ्रण्डै भ्रण्डै सामान्य व्यक्तिसरह दीर्घायु सम्म हुनसक्छ तर कुनै पनि जटिलता बिना बाँच्न सक्दछ।

हाम्रो समाजका बच्चा, युवा, वृद्ध लोग्नेमान्छे तथा स्वास्नीमान्छे सबैमा यो रोग लगभग दुई प्रतिशतका दरले विद्यमान छ। आधुनिक जीवनयापन पद्धति र यश आरामको फलस्वरूप ग्रामीण भन्दा सहरी क्षेत्रमा यसको उपस्थिति दर कयौं गुणा बढी देखिन थालेको छ। मधुमेह रोगको कारणमा मुख्यत वंशानुगत तथा वातावरणीय तत्वहरू नै मानिन्छ।

इतिहास

मधुमेह रोगको इतिहास खोतल्ने हो बराबर पिशाव लागिरहने हुँदा ग्रिकहरूले साईफन भनी नामाकरण गरेको पाइन्छ। यसको वर्णन १५०० बीसीतिरका मिश्रेली लेखहरूमा पनि पाइन्छ। बढी पिशाव, बढी भोक र अत्यधिक तिर्खा लाग्ने रोगको वर्णन सेल्सस ले (३० बीसी-५० एडी) तिर पनि गरेको पाइन्छ। इशापूर्व २००-६०० तिरका चिनियाँ लेखहरूमा पनि यस रोगबारेमा वर्णन गरेको पाइन्छ। तर एउटै आश्चर्य पूर्वक कुरा के छ भने सबै वैज्ञानिकहरूले रोगीको पिशाव प्रति कमिलाहरू आकर्षित भएको उल्लेख गरेका छन्।

पाँचौं शताब्दीतिर भारतीय चिकित्सक आ चरक र सुश्रुकले Diabetes रोगीको पिशाव गुलियो हुन्छ भनी वर्णन गरेका छन्। त्यसैले हिन्दी तथा नेपाली भाषामा यसको नामाकरण मधुमेह रहनु तर्कसंगत लाग्दछ।

दशौं शताब्दीतिर अभिसिनाले अर व देशका मधुमेह रोगीहरूको पिशाव गुलियो भएको र यसको कारण घाउहरू कुहिएर जटिलताहरू विकास हुने कुरा

को पनि उल्लेख गरेका छन्। थोमस विलिस (१९२१-१९७५) ले मधुमेह रोगीहरूको पिशावको स्वाद लिएर महजस्तै आश्चर्यजनक रूपमा गुलियो भएको कुराको वर्णन गरे। यसको भ्रण्डै सयवर्षपछि, विलियम डोवसनले यी सबै रोगीहरूको रक्तरस पनि गुलियो हुँदोर हेछ भन्ने वर्णन गरे।

क्यूलेन (१७९०-१७९०)ले डायबिटिज पछि मेलाइटस थपे। सन् १९६० मा रगत तथा पिशावमा विद्यमान चिनीको निर्णय गर्न सम्भव भयो। सन् १७८८ मा काउले ले मधुमेह रोगीहरूको एबलअचभबक ध्वंस भएको हुन्छ भन्ने पत्तालाए। यसको सयवर्ष पछि १८८९ मा जोसेफ मन मेरिंग तथा आस्कर मेकोस्की ले कुकुरका अग्नशय काटी फालेर कृत्रिम मधुमेह रोग पैदा गर्न सफल भए। यसै वर्ष ल्यान्गारह्यान्सले अग्नशयभित्र विद्यमान एक विशेष कोषहरूको भुण्डको वर्णन गर्न सफल भए जसलाई आइलेट अफ लेगर ह्यान्स भनिन्छ।

सन् १९०२ मा जोन, रिनी एवम् थोमस फेजरले अग्नशयबाट एकस्ट्याक्ट (निर्यास) निकाली ४ जना रोगीहरूलाई खुवाए तर यसबाट प्रभावशाली प्रतिफल प्राप्त भएन। तर सन् १९०६ मा एक जर्मन वैज्ञानिक जर्ज लुडविगले ८ मि.लि. अग्नशयको रस निकालेर एउटा मधुमेह रोगीको छालामुनि सुईको रूपमा दिएर राम्रो नतिजा हासिल गरे। यिनै वैज्ञानिकले सन् १९०७ मा अग्नशयको रस निकाली अरु केही रोगीहरूलाई सुईको रूपमा दिए। तर यसबाट ५ जना रोगीहरूलाई गम्भीर प्रतिक्रिया भयो। उनीहरूको शरीरको कमान पनि देखियो। तैपनि शरीरको रगतमा विद्यमान ग्लूकोजको मात्रामा महत्वपूर्ण कमी देखापऱ्यो। यसैबीच सन् १९१२ तिर केही वैज्ञानिक हरूले अग्नशय

निर्यासको सुई दिए फेरि पनि त्यस्तै प्रतिक्रिया र कम्पन भयो।

सन् १९२१ नोभेम्बर १४ तारिखका दिन बेन्टिग र बेष्टले टोरान्टो अस्पतालको फिजियोलोजीका जर्नल क्लबमा अग्नशयबाट इन्सुलीन अलग गर्न सफल भएको कुरा सार्वजनिक गरे।

सन् १९२२ जनवरी १२ तारिखका दिन टोरन्टा जेनेटल अस्पतालमा एक १२ वर्षको मधुमेह रोगी ली अर्नाद थमसन भन्ने बालकलाई पहिलो इन्सुलिन सुई प्रदान गरियो। यो इन्सुलिन गोरुको अग्नशयबाट तयार गरिएको थियो। फलस्वरूप उक्त रोगीको उक्त सर्करा पिशाबमा बहिस्कृत सकरा (ग्लूकोज) को मात्रामा की आएको स्पष्ट प्रभाव देखापऱ्यो। तर, उक्त इन्सुलिनमा

विद्यमान विभिन्न खालका प्रोटीन जातीय अशुद्धीहरूले गर्दा, नराम्रा प्रतिक्रियाहरू पनि देखिए। प्राध्यापक म्याकलियोडले अग्नशयको निर्माणलाई सर्वप्रगम इन्सुलिन नामाकरण गरे। अहिले पनि विश्वभरी यो इन्सुलिन कै नामले प्रसिद्ध छ। १९२३ मा लिली कम्पनीले व्यवसायिक रूपमा इन्सुलिनको उत्पादन शुरु गर्‍यो। यसको १ वर्ष नपुग्दै अमेरिका मा करिव २५ हजार मधुमेह रोगी हरूले इन्सुलिनको प्रयोग आरम्भ गरे। सन् १९२३ को अक्टोबर २५ का दिन इन्सुलिन अविष्कार गरेको सम्मानमा बेन्टिङ्ग तथा म्याक लियोडलाई नोबेल पुरस्कार प्रदान गरियो। बेन्टिङ्गे बेष्ट र म्याकलियोडले डा. कोलिपसँग नोबेल पुरस्कार पाउनुभयो।

नेपाल सरकार

अर्थ मन्त्रालय

राजस्व अनुसन्धान विभाग

हरिहरभवन, ललितपुरको सुचना

तपाईंको घर, छिमेक, टोल र समुदायमा कसैले कालो धन्दा, अवैध सामानको ओसारपसार, कर छली जस्ता क्रियाकलापबाट अकुत सम्पत्ति कमाई आर्थिक अपराध तथा सामाजिक विकृति सृजना गरेको वा आयकर, मुल्य, अभिवृद्धि कर, भन्सार महसुल, अन्तशुल्क, गैरकर छली गरी राजस्व चुहावट गरेको वा विदेशी विनिमयको अपचलन तथा सम्पत्ति शुद्धिकरण जस्ता गलत आर्थिक आचरण गरेको थाहा पाउनु भएमा त्यस्ता व्यक्ति वा संस्थाको जानकारी हामीलाई दिनुहोस्। तपाईंको नाम र ठेगाना गोप्य रहनेछ। तपाईंले दिएको अमूल्य सुचनाले राष्ट्रको ढुकुटी बढाउन महत्वपूर्ण योगदान पुऱ्याउने छ। तपाईंले दिएको सुचना वापत कानुन बमोजिम पुरस्कृत समेत गरिनेछ।

टेलिफोन नं

०१-५०१००८५, ५०१००५७, ५५२७७८५, ०१-५५५१८०२

टोल फ्री नं. १६६०-०१-५५०००

फ्याक्स नं. ०१-५५४२०२३, हरिहरभवन, ललितपुर,

नेपाल

कीर्तिपुरका साथ साथै राष्ट्रिय समाचार सहितको प्रत्येक बुधवार विशेष अंक कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक तपाईंको घर घरमा

kirtipur_sandesh@live.com

http:kirtipursandesh.blogspot.com

Admission Open !

BBS & B.Ed.

Wide Range of Scholarships are Available

For Quality education in affordable fee

Affiliated to T.U.

MANGAL MULTIPLE CAMPUS

Kirtipur Municipality -3

Tel: 4330544, 4335560

संघीयताको सवालमा कांग्रेस एमालेको संयुक्त प्रस्ताव एमालेको घोषणा पत्रमा संघीयताको विषयमा के छ ?

संघीयताको सवालमा एमाले कांग्रेसको पछि पछि हिड्यो भनी स्वयं एमालेका युवा नेताहरुले नै शीर्ष नेताहरुको व्यापक रुपमा विरोध हुदै आएको छ । पार्टी भित्र चर्को विरोधका कारण एमालेको केन्द्रीय समितिको बैठक समेत बस्न सकिरहेको अवस्था छैन । कांग्रेसले राखेको भूगोलको आधारमा संघीयतामा जाने प्रस्ताव एमालेका शीर्ष नेताहरुले स्वीकार गरि संवैधानिक राजनीतिक संवाद तथा सहमति समितिमा समेत संयुक्त प्रस्तावको रुपमा पेश गरिसकेको अवस्था छ । पार्टीले दोस्रो संविधानसभाको निर्वाचनमा जनतामा जादाखेरि जुन ढंगको संघीयताको मोडल प्रस्तुत गरेको हो त्यो भन्दा भिन्न रुपमा कांग्रेस संग सहमति गरेपछि एमालेका युवा नेता तथा कार्यकर्ताहरुले पार्टी भित्र विरोध गर्दै आएको अवस्था छ । अतः एमालेले कांग्रेससंग साभा रुपमा बनाइएको प्रस्ताव र एमालेले संविधानसभाको दोस्रो निर्वाचनमा प्रस्तुत गरेको संघीयताको प्रस्तावबीच के भिन्न छ भन्ने विषय प्रस्तुत छ ।

कांग्रेस र एमालेको साभा प्रस्ताव

साभा प्रस्ताव पूर्ण रुपमा भौगोलिक रुपमा प्रदेश निर्माण गर्नुपर्ने उल्लेख गरि एको छ । भौगोलिक रुपमा ७५ जिल्लालाई मात्र मिलाई ७ प्रदेशको प्रस्तावमा निम्न अनुसारका प्रदेशहरु रहेका छन्

१) कोसी प्रदेश: (ताप्लेजुङ, पाँचथर, इलाम, भुपा, सुनसरी, धनकुटा, तेह्रथुम, शंखुवासभा, भोजपुर, सोलुखुम्बु, ओलखुम्बु, खोटाङ र उदयपुर जिल्ला)

२) जनकपुर प्रदेश: (सप्तरी, सिराहा, धनुषा, महोत्तरी, सर्लाही, रौतहट, बारा र पर्सा जिल्ला)

३) बागमती प्रदेश: सिन्धुली, रामेछण्डा, दोलखा, सिन्धुपाल्चोक, काभ्रेपलाञ्चोक, ललितपुर, भक्तपुर, काठमाण्डौ, चितवन, मकवानपुर, धादिङ, रसुवा र नुवाकोट जिल्ला)

४) गण्डकी प्रदेश: (गोरखा, लमजुङ, तनहु, स्याङ्जा, कास्की, मनाङ, म्याग्दी, पर्वत, बागलुङ, पाल्पा, गुल्मी, अर्घाखाँची, र नवलपरासी जिल्ला)

५) लुम्बिनी प्रदेश: (नवलपरासीको दक्षिणी क्षेत्र, रुपन्देही, कपिलवस्तु, दाङ, बाँके र बर्दिया जिल्ला)

६) कर्णाली प्रदेश: (प्युठान, रोल्पा, रुकुम, सल्यान, सुर्खेत, दैलेख, जाजरकोट, डोल्पा, जुम्ला, कालिकोट, मुगु र हुम्ला जिल्ला)

७) सुदूरपश्चिम प्रदेश: (बाजुरा, बझाङ, अछाम, डोटी, कैलाली, कञ्चनपुर, डडेल्धुरा, बैतडी र दार्चुला जिल्ला)

एमालेको घोषणा पत्रमा

संविधानसभाको दोस्रो निर्वाचनमा एमालेले जारी गरेको घोषणा पत्रमा बहुपहिचानको आधारमा प्रदेश निर्माण गर्ने उल्लेख गरिएको छ । दुई वा दुई भन्दा बढि समुदायको नामका साथ साथै भौगोलिक नाम समेत राखी बहुपहिचानको आधारमा प्रदेश निर्माण गरि संघीयतामा जाने भनी ७ प्रदेशको प्रस्ताव गरिएको छ । सो घोषणा पत्रमा प्रस्ताव गरिएका प्रदेशहरु निम्न अनुसार छन्

१) किरात-लिम्बुवान कोशी प्रदेश

२) विराट-मिथिला प्रदेश

३) सिम्रौनगढ भोजपुरा प्रदेश

४) नेवा:-ताम्सालिङ बागमती प्रदेश

५) तमु-मगरात गण्डकी प्रदेश

६) लुम्बिनी-अवध थारुहट प्रदेश

७) कर्णाली सुदूरपश्चिम प्रदेश

पहिचान र समावेशिताको सन्दर्भमा यस युगको अवतार दशौं अवतार

पेज ६ को बाँकी

त्रिदेव, पंचदेव, गणेश, शक्ति, प्रकृति पूजा, सात्विक यज्ञ, दशावतार, शंख घण्टा, वेद, उपनीषद, षडदर्शन, नास्तिक मानिएका चार्वाक दर्शन, बौद्ध दर्शन, र जैन दर्शन पनि उर्ततिकै पूजित र मान्य छन् । यीनलाई मान्ने र नमान्ने पनि आज हाम्रा देशमा उन्नत भएका संस्कृतिहरु छन् । इतर संस्कृतिलाई पहिचान दिने तत्वहरुको सम्मान गर्ने समावेशिताको जुन रगत हामीमा प्रवाहित छ त्यसलाई निरन्तरता दिउँ । पुरातन कट्टरतामा कुनै पनि धर्म निरन्तरित हुन्न ।

कुनै पनि धर्मनाशक त कट्टर पुरातनवादी हुन्छन् । कृष्णले नै भनेका छन् .. यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवती भारत अभ्युत्थानम अधर्मस्य तदात्मानम सृजाम्यहम परित्रनाय साधुनाम विनाशाय च दुश्करिताम धर्म संस्थापनार्थाय सम्भवामी युगे युगे समाज प्रगति पथमा निरन्तर अधि बढ्दो छ ।

पुरातनवादीहरु हिजो पनि कुल्चिए अब पनि कुल्चिइन्छन् । उहिले कट्टर पुरोहित ब्राम्हणहरु कुल्चिए । हाम्रै सानो भूगोलमा जनताबाट राणा कुल्चिए । यो जनअवतारले घरेलु हतियार उठाएर विष्णुका अवतार मानिएको राजालाई नै कुल्चिदियो । यो युगमा धर्म पालकको अवतरण त जनताबाट हुने रहेछ । सायद यस्तै थियो पुराना युगमा पनि बुभन पय्यो जनशक्तिले बलियो रहेछ । जनशक्ति नै मुक्तिदाता रहेछ ।

दशम अवतार कल्की घोंडामा तरवार लिएर आउँछ भनिएको छ । यो युगको कल्पना गर्न नसकेका १६०० वर्ष अधिका लेखकले आफ्नै युगको हातहतियार र साधनको कल्पना गरेर पुराण लेखे तर संयोग नै भनौं त्यस्तो हुँदो छ । सामान्य जनअवतार आजको साधन बन्दूक र ट्यांकर लिएर होइन, जनअवाज र जनमतसाथ पैदलै अवतरित भएको छ । कुनै पनि ज्यादाति कुल्चन उ तयार छ ।

बिचा: हायेका

मदुगु दिं :
ने.सं.११३५
कछलागा तृतीया

बूगु दिं :
ने.सं.१०५७
गुलाथ्व नवमि

अष्टमाया महर्जन

जिमि दाजु प्रेममान महर्जनया जहान जिमि भोट
अष्टमाया महर्जन वंगु ने.सं.११३५ कछलागा तृतीया
(२०७१/०७/२३) आइतवा: ७८ दँया बैशय् मदुगुलिं
मदुम्हेसिया सुखावति भुवनय् बास लायेमा धका:
कामना यासैं दु:खंक:पिं सकल छँज:पिन्सं
मन चिइफयेमा धका: बिचा: हायेका चवना ।

केहँभत : प्रेम माया महर्जन
केहँभत/जिलाजं : कृष्णमाया महर्जन/ नजरराम महर्जन
भिंचा/ भिंचा भौ : निरज मान सिंह महर्जन/ शर्मिला महर्जन
छय् : निशान्त मान सिंह महर्जन

न्हूबजा: किपू-३

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

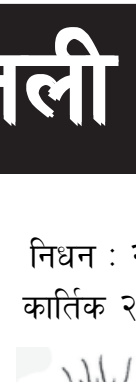
जन्म: वि.सं.१९८५
वैशाख १५

निधन : २०७१
कार्तिक २७ गते

स्व. नाती महर्जन

यस लुमन्ति वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.का
शेयर धनी श्री ध्रुव महर्जनको पुज्यनीय पिता
नाती महर्जनको गत कार्तिक २७ गते विहिवार ८६
वर्षको उमेरमा असामयिक निधन भएकोमा हामी
मर्माहित भएका छौं । दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको
कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । साथै यस
दु:खद घडिमा शोकसन्तप्त परिवारजनले धैर्य धारण गर्न
सकोस् भनी समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

लुमन्ति वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
नयाँबजार, कीर्तिपुर- १७

स्वर्गिय शुकलाम दाइया स्वस्थानी बाखं

नेपालभाषाया नाटक साहित्य, संगित छ्य: व थीथी समाजिक सेवाय मन क्वसायका समाज सेवा याना २०६२ साल मंसिर महिनाय् ८० दैय् दिवंगत जुयादीमह पाँगा भुजिन्द त्वा:या शुकलाम महर्जनं थीथी सफूत च्चना: नेवा:तसैं थुइक मांभाय् नेपालभाषां च्चयादीगु माघ लच्छि बाखं कनीगु श्री स्वस्थानी बाखंया सफूया छुं छुं च्च: थन न्हयव्वय् त्यनागु जुल। थुकी छुं भिंके मा:सा सुभाब बियादिइत इनाप यानाच्वना (संपादक)

स्व. शुकलाम महर्जन

(वंगु वालय् श्रीश्रीश्री स्वस्थानी परमेश्वरी व्रतकथाया स्वंगूगु अध्याय च्चनादिल आ: कथहं च्चनादिसैं)

कुमार आजा जुया बिज्यात— हे अगस्त्यमुनि अनंलिपा इहिपा: ज्वीगु दिं थ्यंक:वल श्री महादेव ई सिइका बिज्याइ धका: श्री विष्णु दक्षप्रजापतिया छैय् बिज्यात। उखे दक्षप्रजापतिया नं इहिपायात मा:गु सामान माकको तयार याना थ:गु कुलाचार अनुसार विधि विधान यज्ञादि कर्म सिधयेका कन्यादान बिइगु ई तयार जुल। उखे श्री महादेव विष भाड धत्तुरं मस्तजुया इहिपा यायगु दिं हे भुसुक ल्वमना च्वन। थुखे विष्णुया श्री महादेव आतक नं विमज्यानी कन्यादान कायेगु ई जुल आ: छु यायेगु थये जिं फया:काये धा:सा वसपोलयात ज्यूगु मखु। मकायेला धा:सा साइत मदइन आ: गथे यायेगु धका: मनय आकुल व्याकुल जुयाच्वन। थुखे श्री महादेव विष भाड धत्तुरया रड तनावसेलि कन्यादान फयेगु दिं भसंग लुमनां हतपतं बुद्धस ल्यासि भेष कया फय समानं दक्ष प्रजापतिया छै थ्यंक बिज्याना —हे दक्ष प्रजापति ! जि साप हे तापाकं वैगु नये मास्ति वल छुचुं निग:चा फवने। यदि जित भिक्षा मब्यूसे कन्यादान का:सां ब्यूसां जि सरा: बी धा:गु सन्यासी रुप श्री महादेवया आजा न्यना: श्री विष्णु आजा जुल—हे भिक्षुक ! थन जि कन्यादान फयेगु ई मदैन कन्यादान फये धुनकि लिपा भिक्षा बी आ: पलख जिनाप च्चंवा धका: थ: च्चनागु सिंहासन लिक्क बिज्याकल। श्री महादेव गजगु इलय् थ्यंक: बिज्यात धा:सा विरणी लुंयागु कलसं ल:धा: हायेकाच्वंगु दक्षप्रजापतिं सतीदेवीया ल्हा विष्णुया ल्हातय् ल:ल्हाना: च्वंगु थजगु इलय् लाक्क बिज्यागु स्वया विष्णु थ:गु मायां तोपुया दक्षप्रजापतिया मिखा छखेलाका: सतीदेवीया ल्हा: सन्यासी रुप श्री महादेवया ल्हातय् लाका: विल। लिपा व खना: दक्षप्रजापतिं मनय मनय् साहै विषाद याना धाल— हे विष्णु ! छला गाककोहे कपटिम्ह जुयाच्वन। छंगु हे विस्वासय् च्वना: जिमि म्हुयाय् सतीदेवी थ्व गति जुल धका: दक्षप्रजापतिया ख्वा:

खिउँसे त:गु खनां विष्णु छुं हे लिस: मब्यूसे श्री महादेवयात मन मनं नमस्कार याना: बिदाकया बैकण्ठ भुवनय् बिज्यात। विष्णु वनेधुंका: दक्षप्रजापतिं सतीदेवीयात न्वानां धाल(हे पुत्री ! पापिष्ट विष्णु छले याना थजम्ह वृद्ध सन्यासी स्वामी लाना थ्व गति जुल अथेसा छु हे धन्दा कायेमते छन्त जिमिसं लहिना नका: पुंका: तये आ:यात छ वनापं हुं थ: बौयागु वचन न्यना: थ: केहेपिनि घोपिं भात ला:गु लुमना: थ:थम्ह थ:ततुं धिक्कार बिया थ:गु कर्म लुमका: नानां तरह नं ख्या: विलाप यानाच्वन। हानं थ:गु कर्म हे थज:गु च्चयाहल आ: ख्यां हालां छुयाय् न्ह्याथें जा:म्ह जूसां जिमि पुरुष थ्वहे जुइधुंकल धका: फक्क नं धिरज यानाच्वन। अनंलिपा श्री महादेवं सतीदेवीयात धाल— हे सती ! आ: थन च्चनाया छुं ज्या ख्येलेमहं आ: भीगु छैं वने छ मां बौयाके बिदा कया वा। थुलि थ:म्ह स्वामिया आजा न्यना: सतीदेवी हस धका: उखे मां बौ पिनिथाय्वना:— हे पिता ! हे माता ! जि वने बिदा बियादिसैं धाधां मिखा निगलं नं ख्वि धा: हायेका क्व:छुनाच्वन अले दक्षप्रजापति व विरणी फक्क मनयात धैर्ययाना— हे पुत्री ! छन्त जिपिं दु छुं छुं हे धन्दा कायेमते बराबर लुमका वा आ:यात हुं धका: बिदा विसैलि थ:म्ह मांभौपित प्रणाम याना बिदा कया: थम्ह स्वामीनाप लिनावन लैय् ववैं सन्यासी रुप श्री महादेवं आजाजुया बिज्यात— हे सुन्दरी ! छ थज:गु लैय् गुबलें न्यासि मज्जुनिम्ह हानं गुबलें छैं पिहोमवसे सुखय् च्चनाच्वंम्ह थुलिमछि कोमल जुयाच्वंम्ह छन्त दुख जुलजुइ बुलुबुलु न्यासिनु धका: थ:म्ह स्वामीया आजा न्यना: सतीदेवी धाल(हे स्वामी ! हजुरयात जिगु लागी थुलिमछि पीर छाय्माल ? जि ला न्यासिवने हे फु वरु हजुर वृद्ध अवस्था जुइधुंकल छित परिश्रम जुइ बुलुबुलु बिज्याकि धका: नुग: मछिंका नानां तरहनं थुइका वनाच्वन। सतीदेवीया मनय लुयावल थ: स्वामि वृद्धावस्था खना: जि जुल ल्यासेम्ह सुन्दरी आ: थथें वयकयात सुं दुश्मन वया: छुं याना जित: यनि धका: मनय अने अनेगु पीर कया: थ: स्वामीयात पलख हे मत्व:तुसे ल्यूल् वनाच्वन। कैलासपती श्री महादेव थ:गु छैं कैलास भुवन थ्यनिथें च्चंका: सतीदेवीया चरित्र छक: स्वयेगु विचार याना अननातुं बल्वाथें च्चंगु भिखाछैय् छगू उत्पति याना आजा जुल— हे माया ! भीगु छैय् थ्वहे ख: दुने च्वं हुं हानं छ नये मास्तिवल जुइ दुने छुं हे माला: न जित साप हे त्यानुल घौ पलख जि थन हे ग्व:तुले धका: आजा जुया विष भाड धत्तुर नया: लुखा पिनेनातुं ग्व:तुला: बिज्यात। सतीदेवीया मनय बल्वाथें च्चंगु भिखाछैय् खना: थ:गु थ:छैय् तुं लुमना— हरे शिव शिव अज:गु सुवर्ण यागु लायकुली च्वना च्चनाम्ह थौ थज:गु भिखाछैं च्चनेमाल धका: चित्तयात धैर्ययाय मफया मिखा निगलं ख्ववी स्व: स्व: वयेका केवल थ:गु थ:छैं जक भसभसं लुमका च्वन। हानं जिगु कर्म हे दैव थज:गु च्चयाहल आ: छुयाय् धका: मन धैर्य याना थ:गु पतासि कूचां ख्ववी हुहुं दुहांवना: स्ववले छैं छुवाँ माखापिखां जक भुनाच्वंगु स्व: स्व:थाय् हाक: व धू सिवाय मेगु छुं हे मखनां तुफि कया: माखापिखा पुनां धू फुक्क

वांछवया सा सौ नं बँथिला: फयां फक्क सुग्घर सफा यानादिल। अले स्वामि न्हयलं चायेकी नयेगु हिं धा:सा बिइमा: धका: नयेगु माला: स्वत तर अन्न छग: हे गनं दुगु मखु हानं थ:छैं लुमना भन हे मन तये मफया ख्वख्वं थ:म्ह स्वामि धं दिया: च्चंथाय् लिक्क च्वना मनय् अने अनेगु मनं खँल्हाका: च्वन। प्यन्हु लिपा श्री महादेव जागा जुया बिज्यात अले सतीदेवीया ख्वा: स्वया आजा जुल— हे अल्ल्छीनी ! जि याक:चा थजगु थासय् थ्यना: थ:जक मज्जां दुनेच्वना अथेजूसां छुं नये नं म्वा:ला दुने छुं कया: न:ला मन:ला व खँ नं जिं मस्यू धका: थ:म्ह स्वामिं नानां तरह नं तंचाया न्वा:गु खना: सतीदेवी मुसुमुसु न्ह्यू ख्वा: तया: स्वामिया ख्वा: स्वया विन्तियात— हे प्रभु ! हजुरया साहै न्हयोवया च्चंगुलिं न्हयलं चायेके मफुत हानं जिं न्हय:वयेकागु नं मखु उखुन्हुनिसैं थन हे च्चनाच्वनागु दु। जिला दुने धुकुती छुं दुगु ख: सासा भिगु य: य:गु नया प्वाजायेका च्चनेधुन छपिंजक छुं भपी म्वा:ला धका: न्यनाच्वन। सतीदेवी गज:म्ह धाय्वलय् भा:तया न्हयोने न्हयावलें मन:सां नया ख्वा:तया तम्ब:सां न्ह्यूख्वा: तया यच्चुक सैं छयना: थ: थिति दाजु किजा त्वा: वा: इत्यादि सकलयात गुकथं छु परिबन्ध या:सा खुसि जुइगु व ज्ञानं परिपूर्ण जुया च्चंम्ह चंचल ख्वा: खना: अले नाइसेच्वंगु वचन न्यना: मनय ल्वीकल दुने धुकुती छुं दुगु ख: धका: नया: प्वा:जायेकी विचरा अज:गु सुखय् च्चनाच्वंम्ह थौ भीगु छैय् थ्वमखु आम भिखा छैं सेंका दुनेस्व धका: श्री स्वामि आजा न्यना: सतीदेवी विन्ति यात— हे स्वामि ! दुगु छैय्स्वेंका मदुगु हानं गन स्व: वने ? हानं दयेके माल धा:सा छपिं थज:गु वृद्धावस्था जि मिसाजातं छु याय् फैं ? लिपा सुनां ग्वाहालि बिया: ल्हवने थ्व खँ आजाजुया बिज्यायमते थुलि सतीदेवीया वचन न्यना: सन्यासी रुप श्री महादेव थ:हे जुरुक्क दना व भिखा छैं तुतिं प्यंका: वांछवया: विल दुने कैलास भवन दर्शन बिया: बिज्यात। व कैलास भवन गज:गु स्वभायमान धा:सा लुं वह: नं जक हे तयार याना: अनेनेगु बुत्ता किया त:गु स्वस्वं हे न्ह्याइपुसे च्चंगु ज्वाऱ ज्वाऱ च्चंगु हेरा मोती रंगीविर रीया मणी जक हे तयुज: कया जाज्वल्यमान जुया स्वया च्चं मिखा हे नं इतमित कनिगु थजगु अपूर्वगु थ:गु जीवन स्वये मर्लनिगु छैय् खना: सतीदेवीया मनय जिमिगु थ:छैंस्वया नं दोवर तेव्वर बांला थ्व स्वैगु छैय् जुयाच्वन धका: अकमके जुया: तोले जुया: स्वयाच्वन सतीदेवी अकमक जूगु खना: सन्यासी रुप श्री महादेवं थ:गु सुद्धगु रुप दर्शन बियेत दुने चुकय् यंका: हे प्रिय ! चुकय् दथुइलाक सासौ नं बथिला: व्यु धका: आजाजुसैलि काचाकाचां सा सौ हया: यच्चुक बँथिला: विल अले व थासय् बिज्याना यच्चुसे फिकिथें त्वइसेच्वंगु विश्वम्भर मूर्ति दर्शन बिया: बिज्यात अले सतीदेवीया म्ह छम्ह आनन्द जुया मिखा निगलं हर्ष ख्वि हायका आ: धा:सा जि भाग्यमानी जुल कैलासपती श्री महादेव जगदिश्वर स्वामि नाप हने दत धका: अत्यन्त खुसि जुया स्वचा: चा:हिला: स्वामालं क्वखायेका हानं स्वक: चा:हिला: दण्डवत प्रणाम यात। अनंलि निम्हतिपु नं शिवशक्ति स्वरुप जुया बिज्यात।

इति श्री स्कण्डपुराणे कुमारखण्डे माघमहात्मे कुमार अगस्तेसम्बादे श्री स्वस्थानी परमेश्वरी व्रतकथा सतीदेवी कैलास प्रवेशो नाम पेंगु अध्याय ॥ ४ ॥

हैन त ! ————— निरज

साक सम्मेलन को रंग-रोगन हो...ए भाई ! हाम्रो घर पनि बाटो मै पर्छ, यसो निलो रंग पोत देउ न है।

भर्ना खुल्यो । भर्ना खुल्यो ॥

यस हिलटाउन स्कूल, कीर्तिपुरमा नयाँ शैक्षिक सत्र २०७२ को लागि प्ले ग्रुप (नर्सरी तयारी कक्षा) मा नयाँ भर्ना खुल्यो ।

सम्पर्क फोन नं.: ८३३१७३९, ८३३१८०७

dttc[®]
your voice, our passion *Mobile*

सिङ्गापुरको उत्कृष्ट मोबाइल

GT 18X (Sparklei)

Screen	5" FWVGA
OS	JellyBean 4.2.2
Processor	1.2 GHZ Dual Core
RAM/ROM	512 MB/4 GB
Camera/Sec. Camera	3.2 MP/1.3 MP
Battery	1600 mAh
Network	3G

GT 6P (Rush)

Screen	4" WVGA IPS
OS	JellyBean 4.2.2
Processor	Dual Core
RAM/ROM	256 MB / 512 MB
Camera/Sec. Camera	3.2 MP/1.3 MP
Battery	1300 mAh
Network	2G

GT 6Q (Cube)

Screen	4" WVGA IPS
OS	ANDROID 4.2.2
Processor	1.2 GHZ DUAL CORE
RAM/ROM	512 MB/4 GB
Camera/Sec. Camera	2 MP/1.3 MP
Battery	1300 mAh
Network	2G

GT 5N (Note Mini)

Screen	3.5" HVGA SCREEN
OS	JELLY BEAN 4.2.2
Processor	1 GHZ DUAL CORE
RAM/ROM	256 MB/512 MB
Camera/Sec. Camera	2 MP/1.3 MP
Battery	1500 mAh
Network	2G

GT 5W (Junior 3G)

Screen	3.5" HVGA SCREEN
OS	JELLY BEAN 4.2.2
Processor	1 GHZ DUAL CORE
RAM/ROM	512 MB/4 GB
Camera/Sec. Camera	3.2 MP/1.3 MP
Battery	1300 mAh
Network	3G

GT 5S (Junior)

Screen	3.5" Capacitive Touch
OS	JellyBean 4.2.2
Processor	1 GHz DualCore
RAM/ROM	256 MB/512 MB
Camera/Sec. Camera	2 MP/1.3 MP
Battery	1500 mAh
Network	2G

G7R (Lime)

- 1.8" colour Display
- 1.3 MP camera
- Wireless FM
- Music Player, Video Player
- Bluetooth
- GPRS/WAP
- 800 mAh Super Capacity Battery

G7

- 1.8" colour Display
- 1.3 MP camera
- Wireless FM Radio
- Music Player, Video Player
- Bluetooth
- GPRS/WAP
- 1000 mAh Super Capacity Battery

GB3 (Ace)

- 1.8" colour Display
- 1.3 MP camera
- Wireless FM Radio
- Music Player, Video Player
- Bluetooth
- GPRS/WAP
- 1100 mAh Super Capacity Battery

P2A (People)

- 1.8" colour Display
- 1.3 MP camera
- FM
- Music Player/Video Player
- Bluetooth
- GPRS/WAP
- 950 mAh Super Capacity Battery

Mobile Market N' Klinik

Loktantric Chowk, Kirtipur, Mobile no. 9801130119

A Complete Solution for your mobile.